تیر یادونه
د نارنج کلاء "ناول" دوهمه برخه
Ketabton.com
لیکوال: نیک محمد "بارک"

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ......

دا ناول دي ګران ملګري محمد داود رحماني او خور زينب علي ته او ټولو مينوالو ته ډالۍ وي چي هر وخت يي زما ملتيا کړيده او زه يې تشويق کړې يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب په اړه

کتاب.................................تیر یادونه (نارنج کلاء ۲)

لیکوال...نیک محمد بارک

کمپوز او ډیزاین................................ نیک محمد بارک

کره کتنه او نظر ....احمد مظهر درانی

کال...۲۰۲۲ع

د لیکوال سره تماسونه...........................

موبایل او واټسف:................................ 0702110371

آیمل پته:......................naikbarak786@gmail.com

یادونه: د کاپي رایت د قانون مطابق هیڅوک دا حق نلري چي د لیکوال د اجازې پرته د هغه کتاب په شخصي توګه استفاده، چاپ او په خپل نوم خپور کي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر تیر یادونه ناول نظر

هره ژبه د هنري، ادبي، څېړنیزو، علمي لیکنو او ویناوو له مخي پر دوو (نظمي او نثري) برخو ویشل سوې ده .

ناول د شکل یا فورم له مخي د نثري اثارو له ډلي څخه دی چي د لاتینی ژبي د (نووس) د کلیمې څخه اخستل سوی دئ په لغت کي نوي، تازه او عجب ته وایي او په اصطلاح کی دهغو انساني جذباتو او احساساتو بیان کوي چی په اظهار یې د نورو انسانانو همدردي پیداسي، په ناول کې د انساني ژوند لوړې ژورې، موجودې وي، د انسان له پیدایښت څخه تر پایښت پورې چي کوم واقعات پېښېږي د ټولو تصویرونه د خپل فن، سکالو (موضوع) گرځوي، د ناول دنیا د حقیقي دنیا په شان د زمان او مکان او په نړۍ کې دپېښو د ربښتینوالي پر بنا ولاړه ده .

حاضر منثوري اثر (تېر یادونه) د گران ملگري او ورور غوندي دوست ښاغلي نیک محمد (بارک) شپږم ناول دئ. تاسو که چیري د ښاغلي بارک صاحب دا ناول او تېرو ناولونه ولولئ دا به له ورایه درک کړئ چي ددې ناول لیکنه نسبت تیرو ناولونو ته د جذابیت، د لیکني د اصولو، فصاحت و بلاغت او ورته نورو ادبي ښکلاوو له اړخه درنه ده. ناول د لنډي کیسې برعکس هم اوږد وي او هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات کرکټران لري خو ښه ناول هغه دی چي پر لوستونکو و نه غمېږي او لوستونکی له ځانه سره د پېښي صحنې ته يوسي. بارک صاحب دا اصول ډېر ښه مراعت کړي دي او له زياتو سختو، پېچلو او جنجالي لغاتونو يې ډډه کړې.

د کتاب له منځه يو نمونه يې:

•سردار خان وويل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه يي د دولت وه چي بيا ما ځني رانيول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکيت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت يي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانيولي اوس چي کله ما رانيول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو بايد...

که چيري د کتاب له هره کونجه يوه بيلګه را واخلو او وې لولو دا احساس به راته پيدا سي چي زه (لوستونکی) بايد مخته ولاړ سم او د موضوع تر اخيره ځان خبر کړم. که چيري د ناول له منځه يو صفحه هم ووايو دې ته مو اړ باسي او تشويقوي مو چي بايد ناول له پيله شروع کړم او يا به يې لوستلو ته همداسي ادامه ورکوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا حالت خپله په ځان کې د ناول جذابیت او ښایسته والی ښکاره کوي .

په پای کې یو ځل بیا ښاغلي بارک صاحب ته ددې کتاب (ناول) مبارکي وایم او د خدای (ج) له درباره ورته د نورو ادبي و فرهنګي هڅو د دوام او توفیق غوښتونکی یم.

ادب او احترام

احمد مظهر درانی

نیټه ۷/فبروري /۲۰۲۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال خبري

د پاک او لایزال خدای جل جلاله په ستر نامه

د الله جل جلاله ډیر شکر ادا کوم چي د خپلی مورنۍ ژبې د خدمت یو بل توفیق یي هم راکی او ګرانو مینوالو ته مي یو بله ناچیزه تحفه وړاندي کړل،

تیر یادونه ناول چي د نارنج کلاء ناول دوهمه برخه ده د مینوالو د بیا بیا غوښتنو پر اساس د څو میاشتو په جریا کي پوره او سرته ورسول که څه هم زیات مصروفیات وه خو د مینوالو غوښتنه مي پر مځکه نسوای غورځولای خدای دي وکي چي دا زموږ تکلیفونه بي ځایه نسي ولاړ او دا ناول د مینوالو د خوښي وړ وګرځي او د ټولو مینوالو او ادیبانو څخه هیله کوم چي په ناول کي زما اشتباهات راته په ګوته کي تر څو زه یي په راتلونکو ناولونو کي اصلاح کم شاید زما ناولونه ډیر اشتباهات ولري ولي چي یو خو بنده یم او بنده بي خطا نه وي او بل دا چي زه د ناول او ادبیاتو د قوانینو څخه ناخبر یم ځکه چي زما مسلک ادبیات نه بلکي طبابت دی نو ځکه د ادیبانو همکارۍ ته سخته اړتیا لرم هیله ده چي د اشتباه د اصلاح کولو لپاره راسره په لوړو اړیکو کي چي د کتاب په پیژندګلوی کي مو لیکلي دي راسره په تماس کي سی او د نورو مینوالو څخه هیله کوم چي راته مزاحمت ونکي ځکه چي په انلاین ډول زما د ناولونو او لیکونو مینوال تر دوه سوه پینځوس ۲۵۰۰۰۰ زرو پوري رسیدلي دي چي په دي کي هره ورځ په سلګونه مینوال میسجونه او تلیفونونه کوي چي یو خو یي په کارو کي راته مزاحمت جوړ کړی وي او بل نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ليکنه ځني کولای سم زه مو هره کله او هر مينوال ته په خدمت کي يم خو که کم خدمت نه وي نو د بي ځايه تماسو څخه جداً معذرت غواړم.

په درنښت

نيک محمد بارک

(c) ketabton.com: The Digital Library

تیر یادونه

کله کله دي یو څوک ډیر یادیږي خو دومره لیري در څخه تللی وي چي پسي ور رسیدل ناممکینه وي داسي ویل کیږي صفا زړونه یو او بل ته تماس سره لري که هر څومره لیري هم یو سره ته یي یاد که د هغه به حتماً یاد سې مور مي وای په یو خپلوۍ کي رښتینی او وفاداره اوسه ډیر به مات سي خو یو ورځ به تر ځان ډیر وفاداره او رښتینی دوست پیدا کي.....د صحرا څو خلک چي یو ځوان او یوه ځوانه ښځه هم ور سره وه په بازار کي یي د نابلدو پخیر شاوخوا کتل او روان وه داسي معلومیده چي په کوم چا پسي گرځي ځواني ښځې خپل ځوان خاوند ته وویل: سحره ډیره ستړې سوم یو څو شیبې به استراحت وکو،

خاوند یي وویل: سمده گرانې زه به بابا ته ووایم،

سحر خپل پلار او نورو کلیوالو ته وویل: بابا روحیله ستړې سویده یو څو شیبې به استراحت وکو،

پلار یي وویل: سمده زویه خو دې لیونۍ ته ما وویل چي زموږ سره مه راځه خو دې ویل یا زه هم د هغه په پیدا کولو کي در سره ځم شاید د نس کوچني یي ستړې کړي وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی ټول د یو روغتون مخته کښېنستل خو څو شیبې وروسته د روغتون چوکیدار راغلی او دوی ته یې وویل چې ددې ځایه ولاړ سی!

تر څه خبرو وروسته خبره لفظي جنجال ته ورسیدل او په جنجال سره اخته سول څو شیبې وروسته د روغتون مخته موټر راتیریدی چې دا جنجال ته ودریدی او یو انجلۍ ځني راکښته سوه او چوکیدار ته یې وویل: څه خبره ده؟

چوکیدار وویل: اغلې دا خلک د روغتون مخته ناست وه ما ورته وویل چې ددې ځایه ولاړ سی دوی جنجال راسره کوي،

ځوانې انجلۍ کلیوالو ته وویل: څه خبره ده بابا؟

د سحر پلار وویل: لورې موږ د لیري صحرا څخه د یو چا په لټه راغلي یو دا اُمیدواره ښځه هم راسره ده هغه ستړې سوه نو ځکه موږ د استراحت لپاره دلته کښېنستلو ستاسو چوکیدار ددې پر ځای چې موږ ته یې د اوبو یا بل مناسب ځای ست کړی وای خو دی جنجال لا راسره کوي او ددې ځایه مې ولاړوي،

ځوانې انجلۍ وویل: دده پر ځای زه بخښنه غواړم بابا زه راځی تاسو زما میلمستون ته هلته به ښه په استراحت ستړیا لیري کی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سحر پلار وویل: نه لورکۍ مننه ژوندۍ اوسي،

ځواني انجلۍ وویل: نه نه هغسي نکیږي تاسو به حتماً زموږ میلمانه کیږۍ!

بیا د روغتون مشري چوکیدار ته وویل: دوی میلمستون ته راوله!

چوکیدار وویل: سمده اغلې،

وروسته ټول کلیوال د روغتون میلمستون ته ولاړل او هلته یې ښه خدمت وسو ځو شیبې وروسته د روغتون مشره هم میلمستون ته راغلل او تر سلام او روغبړ وروسته یي کلیوالو ته ځان ور وپیژندی او ورته ویویل: زما نوم مسکان ده او ددي روغتون مشره یم، بیا یي روحیلې ته وویل: د څو میاشتو اُمیدواره یي؟

روحیلې وویل: دا مي دریمه میاشت ده،

مسکان وویل: نو ته باید پر ځان ډیر پام وکي داسي کمه مجبوره وه چي ته دلته راغلي او گرځیدلي؟

روحیلې وویل: موږ د یو چا په پیدا کولو پسي راغلي یو،

مسکان وویل: ایا هغه کوم څه در څخه وړي دي که څنگه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحيلې وويل: هو هغه زموږ زړونه وړي دي هغه زموږ خوشحالۍ وړي دي ما او سحر هغه سره يو ځاى کړو هغه زموږ او زموږ د کليوالو سره بيله کوم عوض اخيستلو مرسته کول هغه يو ډير نيک ځوان وو .... روحيلې د هغه په باره کي ډيري خبري وکړي کله چي د روحيلې خبري خلاصې سوې نو مسکان موسکۍ سوه او بيا يي وويل: علي!

په دې سره د ټولو کليوالو سترګې د حيرانيه راپورته سوې او بيا ټولو په حيرانۍ وويل: هو هو همدا علي يادوو ايا ته هغه پيژنې؟

مسکان وويل: هو علي نو څوک هيرولاى سي،

د سحر پلار د ځايه راولاړ سو او مسکان ته يي وويل: لورې موږ په هغه بي عقل پسي ډير ګرځيدلې يو درځه ژر مو ور وله چي هغه موږ د ځان سره بوځو!

ددې خبرې په اوريدو د مسکان تر سترګو اوښکې راغلي، د مسکان د اوښکو په ليدو کليوال او روحيله ډير حيران سول بيا د سحر پلار وپوښتل: څه وسوه لورې؟

مسکان تر څو شيبو ژړا وروسته د سحر پلار ته وويل: تاسو کښيني بابا درته وايم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې کلیوال مسکان ته متوجې سوه نو مسکان د علي په کیسې شروع وکړه او ویویل:د نن څخه څو کلونه مخکې هغه په لومړي ځل ما ولیدی په هغه ورځ زه او څو د پوهنتون همصنفیانې مو د رخصتۍ په ورځ د اوبو یو رود ته تللي وو زه او همصنفیانې مو د رود پر شاوخوا گرځیدلو او ساعتیری مو کوی چې یو دم زما پښه ښوی سوه او لاندې د اوبو یو لوی ډب ته ور ولویدم لکه څنگه چې زما اوبازې نه وه زده نو ځکه اوبو به لاندې کښتې ته کشولم خو ما به د لاسو په حرکت سره کوښښ کوی چې ځان لاندې نه پریږدم زما همصنفیانو نارې او د کمک لپاره چغې وهلې ځکه چې د هغو هم اوبازې نه وه زده چې زه یې د اوبو څخه راکښلې وای، څو شیبې وروسته زه د لاسو او پښو د ډیر حرکت څخه ستړې سوم او نور مې د وس او طاقت څخه ووتل چې ځان وژغورم نو ځکه اوبو د ځانه سره لیرې یو خواته کش کړم چې کله مې د ژونده امید وختی او اوبو لاندې کړم نو په دې وخت کې نابېره یو ځوان په اوبو کې دننه په مخه راغلی او ماته را نیږدې سو زه یې تر لاس ونیولم او د اوبو سرته یې راپورته کړم، لکه څنگه چې د اکسیجن د نشتون او ډیرو د پښو او لاسو د حرکاتو لکبله زه ډیره ستړې سوې وم نو ځکه مې په هغه پسې ځان ټینگ ونیوی او خپل لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مي د هغه په غاړه کي ور واچول هغه چي زه دومره وارخطاء او بیریدلې ولیدلم او د هغه په غاړه کي چي مي لاس ور واچوی نو هغه موسکی سو، د هغه موسکا دومره اغیزناکه وه چي زما څخه یې بیره هیره کړه او د هغه په څیهره کي مي خپلې سترګې ښخې کړې، څو شیبې وروسته موږ دواړه د اوبو ژۍ ته را ورسیدلو هغه زه تر اوږې ونیولم او یوې غټې ډبرې ته یې کښینولم او ماته یې وویل: اغلې تاسو ښه یاست؟

ما تر څه ټوخ او ژورې ساه وروسته ورته وویل: هو ښه یم،

وروسته هغه زما د حالت د معلومولو لپاره زما پر تندې لاس ونیوی د هغه لاس چي کله زما پر تندې ولګیدی نو ما ډیر د ارامۍ او سکون احساس وکی او د زړه څخه مي ټوله بیره ووتل بیا هغه راته وویل: پر ځان دي پام کوه،

هغه هیڅ داسي خبره ماته نه ده کړې چي زه دي دا احساس وکم چي هغه پر ما احسان کړیدی، څو شیبې وروسته هغه زما څخه روان سو ما د شا لخوا ورپسې ږغ کړه: ستا نوم څه دی؟

هغه ودریدی تر شا یې راته وکتل او په موسکا یې وویل: علي،

ما ورته وویل: علي مننه چي زه دي وژغورلم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما لا د علي خواته کتل چي په دي وخت کي يو څه ليري زما همصنفيانو نارې کړي چي هلی هلی هغه ده مسکان،

کله چي هغوی را ورسيدي نو راته ويويل: مسکان د خدای شکر دی چي ته مو پيدا کړي،

ما په موسکا د علي خواته اشاره کول چي ووايم چي ده وژغورلم خو چي کله مي د علي خواته وکتل نو ډيره حيرانه سوم ځکه چي هلته هيڅوک نه وه او نه هم ليري څوک معلوميده بيا مي همصنفيانو ته وويل: که هغه ځوان نن نه وای نو زه به مو ژوندۍ نه وای ليدلې،

زما همصنفيانو وويل: کم ځوان مسکان؟

ما ورته وويل: هغه علي نوميدی کله چي مي په اوبو کي د ژونده اميد وختی نو خدای پاک هغه راواستوی او زه يي وژغورلم خو نه پوهيږم دلته ولاړ وو چي يو دم څنګه ورک سو لکه چي ډير يي تلوار وو،

د مسکان همصنفيانو وويل: د خدای شکر دی چي ته وژغورل سوې که نه پلار به دي قيامت جوړ کړی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: تاسو خو به بابا نه وي خبر کړی؟

د مسکان یوې همصنفۍ په پریشانۍ وویل: موږ ډیرې وارخطاء سوې وو نو ځکه مو ستا پلار خبر کی،

مسکان وویل: اوه زما خدایه بابا به مي بیا ځومره ورتې،

کله چي مسکان او همصنفیانې یي پوهنتون ته را ورسیدي نو د مسکان پلار د وخته د مسکان پوهنتون ته راغلی وو او د مسکان په لیدو ډیر خوشحاله سو او ژر یي په غیږ کي ونیوله او بیا یي پر تندې ښکُل کړه او ویویل: اوه زما خدایه شکر دی چي ته ښه یي،

بیا د مسکان پلار په درد او غوسه د پوهنتون ریس ته وویل: ما نه وه درته ویلي چي زما بیله اجازې مسکان هیڅ ځای مه پریږده؟

د پوهنتون ریس وویل: صاحبه خو مسکان ټینګار کوی سر زورې یي کول ما څه کړي وای بیا رخصتې هم وه ټول محصلین میلو ته ووتل،

د مسکان پلار په غوسه د پوهنتون ریس ته وکتل او بیا یي مسکان ته وویل: هغه هلک ځوک وو؟

مسکان وویل: نه پوهیږم بابا ما نه پیژندی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار يي وويل: ايا هغه ددي پوهنتون وو که د بل ځای وو؟

مسکان وويل: يا بابا ددې پوهنتون نه وو او هغه ما هلته په اول وار وليدی،

پلار يي وويل: که دي بيا وليدی ورتهووايه چي زما سره ووينې هغه ماته هغه څه راکړي چي زه يي هيڅ بدِل نه لرم خو بيا هم مننه به ترې وکم،

مسکان وويل: سمده بابا،

د مسکان پلار د مسکان څخه رخصت واخيستی او د خپل دفتر پر خوا روان سو کله چي دفتر ته ورسيدی نو مرستيال ته يي وويل: څه نوی خبر؟

مرستيال يي وويل: صاحبه هغه ستاسو د کلي د کوچنيانو مکتب چي تاسو جوړ کړيدی د سردار خان نفرو بيا د مکتب مدير ته اخطار ورکړی وو چي بايد د مکتب څخه خپل شيان ټول کي او مکتب ور خالي کي،

د مسکان پلار اشرف خان وويل: اوف خدايه نه پوهيږم ددي بي عقلانو او ناپوهانو خلکو سره څه وکم حکومت ته مي هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

موضوع وړاندي کړل او د دوی شکایت مي ورته وکی خو هغو هم هیڅ مرسته نه را سره وکړل فیصله یي د دوی په ګټه کول ځکه چي سردار خان وکیلان را نیولي دي نه مي هلته پر کراره پریږدي او نه مي د تجارت په میدان کي پر کراره پریږدي دده مقصد مکتب نه دی بلکې هغه زموږ او د دوی د نیکونو دوښمنې پالل دي را سره،

مرستیال یي وویل: صاحبه الله ته یي پریږده الله مو ویني چي ستاسو مقصد د هیواد د بچیانو په پوهه باندي روزل دي الله حتماً زموږ د مرستې لپاره کوم څوک را استوې،

اشرف خان د غم ساه وکښل او ویویل: نه پوهیږم څه وکم صبر مي هم نور تمام سو او په وسه مي هم څه نه ده ور سره پوره سبا به کلي ته ولاړ سو او یو وار بیا به ځو مشران سره را ټول کو کیدای سي د هغوی خبره ومني،

سبا ته په کلي کي مجلس جوړ سو او اشرف خان د کلي څو مشران او سپین ږیري خلک راټول کړل تر څو دوی موضوع حل کي، څو شیبې وروسته سردار خان راورسیدی او وکیلان هم ور سره وه مجلس پیل سو د کلي یو مشر وویل: ګوره سردار خانه ته خو پوهیږي چي دا مکتب دی دلته کوچنیان زده کړي کوي تر څو یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه راتلونکی ولري سبا به په همدي زموږ او ستاسو په کلي کي بيرته موږ ته خدمت کوي د اشرف خان يي کور ودان چي د مکتب يي په خپلو پيسو جوړ کی نو ته يي ولي ناحقه ورانوې؟

سردار خان وويل: ددي مکتب او شاوخوا مځکه يي د دولت وه چي بيا ما ځني رانيول اوس ددي مکتب مځکه زما ملکيت دی دا مځکه چي کله د دولت وه هغه وخت يي اشرف خان ته د مکتب جوړولو اجازه ورکړي وه اشرف خان دا مځکه د دولت څخه نه وه رانيولي اوس چي کله ما رانيول نو زه ددي مکتب په مځکه چي هر څه کوم هغه زما کار دی خو بايد د مکتب مځکه ماته را وسپاري دا زما قانوني حق دی که يي نه منی دا دي د ښار لوی لوی وکيلان زما سره را سره دي دوی به درته ووايي چي دا زما حق دی که نه؟

وروسته وکيلانو هم خبرې وکړي د وکيلانو تر خبرو وروسته مشرانو او اشرف خان هم ډير بحث ور سره وکی خو سردار خان هيڅ نه منل بيا اشرف خان وويل: گوره سردار خانه ستا دوښمني زما سره ده دا مکتب منځته مه پکښي راوله که دوښمني سرته رسوې نو زما سره يي ورسوه نو دي مکتب څه بد در رسولي دي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان فکر وکی چي هسي نه د مشرانو ومخته کښته راسم نو ځکه يي ورته وويل: اشرف خانه زما او ستا دوښمني جلا موضوع ده او دا جلا موضوع ده اوس دا زما حق دی چي په هر ډول وي دا مځکه زه صفا غواړم که نه نو زه خپله بيلدوزر راولم او په چپه کوم يي،

اشرف خان په دي سره ډير خوابدی سو او د پريشانه يي سر لاندي وځړوی، سردار خان چي کله خبرې وکړي نو د مجلس څخه ولاړ سو او روان سو په دي وخت کي يو چا ناره وکړه چي ودريږی!، په دي سره سردار خان او ملګري يي ټول ودريدل او اشرف خان سر راپورته کی او پر خپل ځای ودريدی، بږغ د اشرف خان د شاه له طرفه يو چا وکی نو ځکه ټولو هغې خواته وکتل د خلکو په مينځ کي يو څوک را روان وو کله چي را ورسيدی نو علي وو ټولو حيران حيران ورته کتل ځکه چي د دواړو خواوو دا لومړی ځل وو چي علي يي ليدی کله چي علي مجلس ته را ورسيدی نو سردار خان ورته وويل: څه خبره ده ځوانه چي موږ دي ودرولو؟

علي وويل: تاسو ددي مکتب د ورانولو هيڅ حق نه لری،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان و اشرف خان ته وویل: ولي اشرف خانه په لویانو کي دي لکه چي نور وس او طاقت نسته چي دا کوچنیان دي رامخته کړه،

په دي خبره سره د سردار خان ټول ملګري په خندا سول وروسته سردار خان روان سو خو علي بیا ورپسي بږغ کړه: ګوره خانه که ونه ودریدي نو بیا به ټول عمر په زندان کي په ناسته تیر کي،

په دي سره سردار خان ودریدی او ډیر په غوسه سو او علي ته یي وویل: ستا مطلب څه دی؟

علي وویل: څو د کرایې وکیلان دي پیدا کړیدي او دا ساده خلک په خطاباسي،

د سردار خان وکیلان ډیر غوسه سول او بیا یي علي ته وویل: ګوره ځوانه! د خولې سره دي احتیاط کوه موږ د ښار تر ټولو غټ وکیلان یو موږ چي کله کومه قضیه واخلو هغه حتماً ګټو زموږ فیصلې او پریکړې ته قاضي لا څه نسي ویلای،

علي موسکی سو او ویویل: نو خو دي خان به هغه قاضي هم د څو پیسو په بدلکي رانیولی وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره ټول ډير حيران سول او اشرف خان او کليوال يي ډير خوشحاله سول بيا علي وويل: خانه که زه وغواړم تا او دا ستا وکيلان د ټول عمر لپاره زندان ته ليږلای سم خو زه ستا د مشرتوب او عمر احترام کوم اوس درته وايم چي ددي مکتب د ورانولو څخه نور لاس واخله که نه نو بيا دي په قانوني لحاظ ډير تاواني کوم،

سردار خان وويل: هغه څنګه؟

علي وويل: لومړی دا چي ته هيڅ حق نلري چي يو دولتي مځکه رانيسي دا په هيڅ قانون کي نه دي راغلي چي يو څوک دي دولتي مځکه رانيسي،

د علي ددي خبري په کولو سره اشرف خان ډير خوشحاله سو او د ځان سره يي کرار وويل: افرين ځوانه!

بيا علي وويل: دوهم دا چي ته هيڅ حق نلري چي يو تعليمي ځای وران کي که څه هم هغه ستا په شخصي مځکه کي هم جوړ سوی وي دا مکتب خو بيله هغه هم پر دولتي مځکه جوړ سويدی او دريم دا چي يو معلم،مدير او يو عام سړي ته د اخطار ورکولو په جرم زه پر تا دريمه قضيه هم ثبتولای سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سردار خان وکیلان ډیر حیران سول او بیا یي سردار خان ته په غوږ کي وویل: خان صاحب دی چي څه وایي ټول همداسي دي که دی پر موږ قضیه خلاصه کي نو موږ د ډیر تاوان سره مخ کیدای سو اوس خو یوازې د مکتب موضوع ده که قضیه خلاصه سوه نو د ټولې مځکې څخه لاس پریوله،

سردار خان د وکیلان په خبرو ډیر پریشانه او وارخطاء سو او بیا علي د سردار خان خواته ور روان سو او سردار خان ته یي په غوږ کي پټ وویل: او اخیري خبره ستا د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اړه هم پوره معلومات لرم که وغواړم نو پولیسو ته دي د قاچاق او هیروینو هر ځای او هر څه ور ښیم،

سردار خان دده د قاچاق او د هیروینو د کاروبار په اوریدو سره نور هم ډیر پریشانه او وارخطاء سو او ډیر وبیریدی ځکه چي دده د غیري قانوني کاروبار په باره کي یوازې دده خاص کسان خبر وه، سردار خان علي ته وویل: ته څوک یي او دا زما په غیري قانونې کاروبار ته څنګه خبر یي؟

علي موسکی سو او ویویل: زه یو عام سړی یم چي د خلکو ستونزې او د هغو سره ظلم نسم زغملای ګوره خانه زه ستا سره هیڅ دوښمنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلرم خو ددي خلکو سره ظلم نسم زغملای ته باید اشرف خان ته افرین ووایي چي هغه دومره ستر کار وکی چي په خپلو شخصې پیسو يي د کوچنیانو لپاره مکتب جوړ کی سبا به د یوي مریضۍ د تداوی په خاطر تر لیرې ځایه نه ځی ډاکټر به مو د همدي کلېو یو ځوان وي پخپل کلېو کي به مو تداوې کوي،

اشرف خان او نور کلیوال ډیر حیران وه چي دا ځوان او سردار خان څه سره وایي، سردار خان د علي په خبرو ډیر وبیریدی او بیا يي ظاهرې نرموالی وښودی چي ګواکې زه نرم سوم نو ځکه يي علي ته وویل: سمده سمده صحي دی زه نور دا مکتب نه ورانوم دا دي پر همدي ځای وي،

علي او سردار خان د روغبړ او مننې لاسونه سره ورکړل او بیا سردار خان ولاړی، اشرف خان او نور کلیوال د علي خواته ور نیږدي سول او علي ته يي وویل: څه وسول ځوانه؟

علي موسکی سو او بیا يي وویل: نور دا مکتب هیڅوک نه ورانوي دا به تل پر همدې ځای وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دي سره کليوال ډير خوشحاله سول او د خوشحاليه يي نارې او چکچکې کړي اشرف خان علي ته ور نيږدي سو او بيا يي ورته وويل: ځوانه ته څوک يي ددي کلي خو نه معلوميږي؟

علي وويل: بلي هو زه د ښار يم همدلته زموږ د يو دوست کور وو هغه ته راغلی وم خو چي ومي ليدل چي تاسو په ستونزه کي ياست او ظلم در سره کيږي نو ځکه ستاسو د کمک لپاره راغلم،

اشرف خان وويل: نه پوهيږم چي تا دا ظالم سردار خان څنگه قانع کی چي ددي مکتب د ورانولو څخه لاس واخلي خو بيا هم آفرين دي وي درباندي پر ما او دي کليوالو دي ډير لوی احسان وکی په بدل کي چي يي هر څه غواړي دربه يي کم،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: نه نه صاحبه زه هيڅ شي ته هم ضرورت نلرم بس زه پر چا ظلم نسم زغملای او د ظالم سره د مقابلې په بدل کي زه هيڅ نه غواړم،

اشرف خان وويل: خو گوره ځوانه ته سردار خان نه پيژنې هغه ډير ظالم سړی دی هغه به تا نه پريږدي،

علي موسکی سو او بيا يي وويل: صاحبه هغه او د هغه کسان ماته لاس هم نسي راوړلای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: بیا هم پر ځان دي پام کوه او هو رښتیا ستاسو دوست څه نومیدی او د هغه کور چیري دی درځه زه به دي ورسوم د هغو کور ته،

علي وویل: زه د تفریح او سیاحت لپاره د ډیر وخت وروسته د هغه کور ته رالړ ما فکر کوی چي هغه به اوس هم دلته اوسیږي خو هغه نه وو،

اشرف خان وویل: زه ددي کلې مشر یم لاندي په کلې کي زما ډیره غټه کلا ده چي په نارنج کلاء سره مشهوره ده تر هره وخته هلته اوسیدلای سي،

علي وویل: نه نه صاحبه زه چاته تکلیف نه ورکوم زه بیرته ښار ته ځم،

اشرف خان وویل: نه هیڅ تکلیف نه دی زموږ دومره لوی کور دی چي ټول کلی په کښي اوسیدلای سي تر هغه وخته چي رختصې دي خلاصیږي زموږ سره به اوسیږي.

علي وویل: سمده چي ستاسو خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي او اشرف خان د مشرانو څخه اجازه واخیستل او په موټر کې د اشرف خان د کلاء پر خوا روان سول په لاره کې اشرف خان و علي ته وویل: ستا نوم څه دی ځوانه؟

علي وویل: زما نوم علي دی،

اشرف خان وویل: ډیر ښه علي تا نن زما او ددي ټولو کلیوالو زړه وگټی تاسو په ښار کې څه وظیفه لری؟

علي وویل: زه محصیل وم،

اشرف خان وویل: وم؟ یعني اوس نه یي،

علي د اشرف خان پوښتنې ته جواب نه ورکی او څو شیبې وروسته یي د موټر دباندي لیري ځای ته اشاره وکړه او بیا یي وویل: ستاسو کور نارنج کلاء را ورسیدل،

اشرف خان حیران سو چې علي ته زموږ کلاء څنگه ور معلوم ده نو ځکه یي پوښتنه څني وکړه: علي تا ته زموږ کلاء څنگه در معلومه وه؟

علي وویل: خو تاسو راته ویلي وه چې زموږ ډیره لویه کلاء ده په دي کلې کې بل داسي لوی کور ما نه ولیدی بیله دي کلاء ماسیوا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: علي ډېر زیرک یاست،

علي وویل: مننه صاحبه،

کله چي د موټره راکښته سول نو په کلاء کي ولاړ سپی د علي په لیدو ډېر غپیدی خو باندي راتلای نسوای او شاته شاته به یی ځغستل ،اشرف خان حیران سو او علي ته یي وویل:ولا جالبه ده مخکې چي به تړلی هم وو خو چي نابلده څوک به یي ولیدی نو ځان به یی د ډیره زوره خلاصوی او په هغه پسي به یي ځغستل خو اوس ایله هم دی خو بیا هم څه نه درته وایي او شاته شاته کیږي در څخه بیریږي،

علي موسکی سو بیا یی وویل: حیوان دی نو کله به یی طبعیت سم وي.

علي او اشرف خان نارنج کلاء ته ننوتل علي ددي لویي کلاء په لیدو وویل: په دي دومره لویه کلاء کي تاسو یوازې اوسیږی؟

اشرف خان وویل: دا کلاء ما د ځان او د خپلو څلورو ورونو لپاره برابره کړه سره،

علي وویل: نو هغوی چیري دي اوس؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هغوی زما څخه خوابدي سول او راڅخه جلا سول،

علي وویل: پر څه خبره؟

اشرف خان وویل: خیر بیا به پر کراره درته ووایم،

څو شیبې وروسته اشرف خان علي و خپل میرمنې او د کور ځینو نورو غړو ته ور معرفې کی او هغوی یې هم علي ته ور معرفې کړل، تر معرفۍ وروسته اشرف خان د کور په دوهم منزل کې علي ته خپل اطاق ور وښوی او بیا یې علي ته وویل: علي چې هر څه ته دې ضرورت کیږي نو خدمتګارانو ته مازې ور بږغ کوه هغوی به هر څه درته اماده کي،

علي وویل: مننه صاحبه،

اشرف خان د علي د اطاقه څخه راووتی او د علي د اطاق مخته ولاړ خدمتګار ته یې وویل: د علي زیات خیال ساته او په ورځ کې حتماً څو څو وارې اطاق ته ورځه چې کله دی دلې وي او ورته وایه چې کوم څه ته خو به یې ضرورت نه وي اوس ورسه ورته ووایه چې څه ته خو به ضرورت نه لري؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتگار وویل: سمده صاحبه،

کله چي خدمتګار د علي اطاق ته دننه ورغلی نو علي ته يي وويل: علي صاحبه څه ته خو به مو ضرورت نه وي؟

علي ورته وويل: نه نه اوس خو مي څه ته ضرورت نسته مننه،

خدمتګار څو شيبې د علي په اطاق کي ولاړ وو تر څو شاوخوا وګوري چي په اطاق کي خو به د کوم څه کمی نه وي کله چي يي وکتل چي د کوم څه کمی نسته نو د علي د اطاقه ووتی او ولاړی،

ورځ تيره سوه او شپې خپلي تيارې خپرې کړي سردار خان په خپل کور کي ډير خوابدی او غوسه وو يو بدماش ورور يي ورته وويل: لالا ته مازې آمر وکه ستا ومخته به هغه راولم او ستا ومخته به يي د توپنچې شپږ سره مرمۍ په سر کي ور خالي کم،

سردار خان تر څه فکر کولو وروسته وويل: هغه داسي يو عام انسان نه دی په هغه کي حتماً يو خبره سته او پر هغه باندې د حملې کولو غلطې هيڅکله ونه کی تر څو چي ما درته ويلي نه وي خو زه دې ځای ته حيران سوم چي هغه زما په ټولو کارو څنګه خبر وو او زما د کاروبار هر ځای څنګه ور معلوم وو که هغه لږ هم پر موږ شکي سو چي موږ پر هغه حمله کړيده يا غواړو تاوان ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورسوو نو هغه به پولیسو ته زما ټول غیري قانونې کارونه ور وښیې او زه نه غواړم چې داسې وسې که نه زه به تباه او برباد سم او تاسو ته وایم تر څو چې ما درته ویلې نه وي هیڅوک به هغه ته لاس هم نه ور وړی. دا زما آمر دی،

سهارګاه سوه او رڼا خپلې شغلې د کلې پر درختو او لوړو خپرې کړي،کله چې د سهار د ناشتې وخت سو نو اشرف خان د کور په پارک کې اماده سوې ناشتې ته راووتی او خدمتګار ته یې وویل: ورسه علي ته ووایه چې صاحب وایي د سهار ناشته تیاره ده راسه !

خدمتګار د علي د اطاق پر طرف ور روان سو کله چې ور ورسیدی نو د علي د اطاق دروازه یې ور خلاصه کړه او دننه ورغلی خو کله چې اطاق ته ور دننه سو ګورې په اطاق کې هیڅوک نسته او د اطاق ټول شیان داسې پراته وه لکه څنګه چې تیره ورځ وه یعنې هیڅ تغیر نه وو پکښې راغلی او داسې نه معلومیدل چې څوک دې په دې اطاق کې اوسیدلی وي، خدمتګار ډیر حیران سو چې دا څه کیسه ده او علي چیري دی نو ځکه یې په اطاق کې دننه ور ناره کړه چې علي! علي! علي صاحبه، خدمتګار فکر کوی چې علي به د اطاق په تشناب کې وي نو ځکه یې نارې ور وهلې خو چې کله د تشناب خواته ورغلی نو هلته هم نه وو وروسته د علي د اطاق څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتی کله چي په زینو کي لاندې کښته کیدی نو یو بل خدمتګار چي پورته تلل یي غوښتل وویل: ایا د علي صاحب اطاق تا ورته صفاء کړیدی؟

خدمتګار وویل: نه ولي؟

اول خدمتګار وویل: نه پوهیږم د علي صاحب د اطاق څخه داسي معلومه سول چي هغه په اطاق کي ماښام نه وو او اوس هم نسته خپل اطاق کي،

دوهم خدمتګار موسکی سو او ویویل: مسخرې مکوه علي صاحب هغه دی د خپل اطاق څخه راووتی او ستا و شاته را روان دی،

کله چي اول خدمتګار شاته وکتل نو علي رښتیا هم را روان وو کله چي علي اول خدمتګار ته را ورسیدی نو ورته موسکی سو او پر اوږه یي لاس ور ونیوی او ورته ویویل: څه خبره ده ولي دي په اطاق کي نارې وهلې؟

خدمتګار حیران حیران د علي خواته کتل او بدن یي د بیرې ریږد ونیوی بیا علي لاندې کښته سو او د اشرف خان خواته ورغلی اشرف خان یي ښه راغلاست ووایه او بیا ور سره د سهار ناشتې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښېنستی علي په خبرو کي اشرف خان ته وويل: ستاسو څو اولادونه دي؟

اشرف خان وويل: دوه مي زامن دي او يوه لور،

علي وويل: هغوی چيري دي؟

اشرف خان وويل: زامن مي په خاريج کي پوهنتون وايي او لور مي په ښار کي ده او علي تيره ورځ تا زما څخه پوښتنه کړي وه چي زما ورونه زما څخه پر څه خوابدې سول او ولي زما څخه جلا سول سردار خان پوهيدی چي زما طاقت زما ورونه دي نو ځکه يي تل کوښښ کوی چي زما او د ورونو تر مينځ مي بيلتون راولي يو ورځ دی په دي کار بريالی سو او زما ورونه يي زما پر ضد راپورته کړل لکه څنګه چي زه د ټولو ورونو مشر ورور يم نو ځکه کاروبار هم ټوله ما کوی او د پلار شتمنې هم ټوله زما په اختيار کي وه نو زما ورونو د سردار خان په توطيئو زما څخه د خپلو حقونو غوښتنه وکړه چي بايد زه هر يوه ته خپل خپل حق ورکم،

علي وويل: نو تاسو ولي نه ورکوی؟

اشرف خان وويل: زه بيريدلم که يي حق ورکم نو بي ځايه به يي مصرف کي که دوی پر کاروبار لګولای ما به ور کړي وای خو زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهیدم چي دوی یي پر کاروبار نه لگوي یو ځه وخت به په خوشحالی ژوند په وکي خو نور ټول عمر به یي په فقر باندي تیر سي خو دوی دا فکر کوی چي زه د دوی حق خورم نو ځکه ټول راځخه جلا سول او زه یي یوازې پریښودم ما هغوی ته ډیر وویل چي داسي مکوی دا ستاسو په تاوان کي دي زموږ دوښمنانو موږ بې اتفاقه کوي خو هغوی زما خبره نه منل ته پوهیږي علي چي کله هغوی زما ځخه جلا سویدي نو زما ژوند پر بل مخ اوښتی دی خوب مي راځخه تښتیدلی دی زیاتره خوشحالۍ مي د دوی سره ولاړي د ژوند امیدونه مي ډیر کم سول،

اشرف خان د ورونو جلاوالې ډیر غمگین کړی وو نو ځکه یي تر سترگو اوښکې روانې سوې د اشرف خان اوښکو علي هم غمگین کی تر ځو شیبو وروسته ځو کلیوال د اشرف خان کور ته راغلل او تر روغبړ وروسته یي د اشرف خان سره پر ځه موضوع بحث شروع کی تر بحث ځو شیبې وروسته اشرف خان علي ته وویل: علي زه مي دفتر ته ځم کوم ځه ته خو به ضرورت نلري؟

علي وویل: نه نه مننه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي اشرف خان د کوره ووتی نو هغه خدمتګار چي د علي اطاق ته ورغلی وو راغلی او د ناشتې لوښې يي ټولول او د سترګو تر کونجانو يي علي ته کتل د خدمتګار لاسونه له بيري ريږديدل او په لاس کي نيولي لوښې يي هم د هغه د ريږديدو په وجه ښوريدل علي خدمتګار ته وکتل بيا په خندا ور ولاړ سو او د هغه پر اوږه يي لاس واړوی او بيا يي ورته وويل: ستا نوم څه دی؟

کله چي علي د خدمتګار پر اوږه لاس ور ونيوی نو هغه نور هم وارخطاء سو او وبيريدی، علي ورته وويل: مه بيريږه زه هم ستا په رکم انسان يم اوس نو راته ووايه چي نوم دي څه دی؟

خدمتګار په ريږديدلي ږغ وويل: سلطان دی صاحبه،

علي وويل: سلطانه زما يو کوچنی غوښتنه مني؟

سلطان وويل: هو ولي نه صاحبه،

علي وويل: که خپه کيږي نه نو کله چي زما و اطاق ته راځي نو دروازه دوه وارې ټکوه او غوښتنه دي وايه او بيا څه اطاق ته دننه مه راځه سمده؟

سلطان وويل: سمده صاحبه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د جيب څخه څه اندازه پيسي را وکښي او سلطان ته يي ورکړي او ورته ويويل: ميرمن دي ناروغه وه هغه ډاکټر ته بوځه او د هغې هغه نوې سره کالې خوښ دي هغه ور رانيسه،

په دي سره سلطان نور هم ډير وبيريدی چي علي دده د ميرمنې په ناروغۍ او د هغې د سرو کالو په خوښه څنګه خبر دی، بيا علي ورته وويل: او ګوره سلطانه په دي اړه چاته ونه وايي که نه نو ډير به در څخه خوابدی سم سمده؟

سلطان وويل: سمده صاحبه،

وروسته علي د کوره ووتی سلطان هغه ته تر شاه تر ډيره کتل خو وروسته يي علي تر سترګو خام سو دوهم خدمتګار چي سلطان او علي يي ليدل سلطان ته وويل: څه خبره ده ولي داسي بيريدلی يي او علي تاته دا پيسې ولي درکړي؟

سلطان وويل: څه خبره نه ده د علي څه ته ضرورت وو نو ماته يي وويل چي زه دلته نابلده يم ته يي راته راوړه ما ورته ويل سمده نو ځکه هغه پيسې راکړي،

دوهم خدمتګار چي کله د سلطان بيره وليدل نو هغه هم حيران سو او د سلطان په خبر يي باور ونکی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کلې کې خوابښې او مړورد د بازار څخه د خپل کور پر طرف روان وه چې خوابښې يې مخته او مړور عاقِله يې د شا څه ليرې ور پسې روانه وه تر څه تګ وروسته عاقِله په يو کډې کې غوځاره سوه يو بغلته وغورځيدل او ښنه يې د بنده وختل او کړه سوه هغې ډير وژړل او د درده يې نارې وهلې کله چې يې خوابښې ورته وکتل نو هلته ليرې ورته ودريدل او د ځان سره يې وويل: ټګمارې بيا ټګمارۍ شروع کړې ولاکه در سم نازونه به نه راته کوې،

عاقِله د درده تپيدله او ژړل يې چې په دې وخت کې علي دې ځای ته راورسيدی کله چې يې عاقِله وليدل نو ور ويځغستل او ورته ويويل: څه خبره ده خورکۍ؟

عاقِلې وويل: غوځاره سوم او ښنه مې د بنده وختل وروره،

علي ورغلی او د عاقِلې ښنه يې په لاس کې ونيول او بيا يې عاقِلې ته وويل: خورکۍ د يو څو شيبو لپاره سترګې پټې که،

کله چې عاقِلې سترګې پټې کړې نو څو شيبې وروسته علي ورته وويل: خورکۍ اوس سترګې خلاصې که،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي عاقِلې سترګې خلاصي کړي نو ویلیدل چي پښه یي سمه سوې وه عاقِله ډیره خوشحاله سوه بیا علي ورته وویل: اوس ولاړه سه!

کله چي عاقِله ولاړه سوه نو پښې یي څه څه درد کوی نوره سمه سوې وه بیا علي ورته وویل: څنګه سو خورکۍ سمه سوې؟

عاقِلې وویل: هو وروره خو لږ لږ درد لا کوې،

علي ورته وویل: چیري ځي؟

عاقِلې وویل: بازار ته تللې وو اوس بیرته کور ته ځو،

علي ورته وویل: درځه زه به تر کوره کمک در سره وکم،

علي عاقِله تر لاس ونیول د هغو د کور پر طرف روان سول کله چي د عاقِلې خوابښې عاقِله او علي یو ځای سره ولیدل نو ډیر غوسه سول او په ځغاسته د کور پر طرف روانه سول، علي عاقِلې ته وویل: هغه ستا خوابښې وه؟

عاقِلې وویل: هو ولې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو او بیا یي وویل: هغه ډیره غوسه سوه چي کله ما ستا سره کمک وکی هغه ولاړه او اوس ستا خاوند خبروې او ستا بد ورته وایي،

عاقِله ډیره وارخطاء سوه او بیا یي وویل: ته ولاړ سه ورور جانه که زما خوابنې زما خاوند ته بد وویل نو هغه به تا نه پرېږدې،

علي وویل: که ولاړم نو هغه به ټول زور تر تا وکاږي او ډیره به دي ورټې ښه دی چي د حقیقت څخه خبر سي،

عاقِلې وویل: ته زما خاوند نه پیژنې وروره هغه د پهلوانانو د روزنې د مرکز مشر دی او ډیر ظالم دی د هرې خور پخیر زه هم خپل ورور په مشکل کي نسم لیدلای پرېږده یي چي ماته هر څه وایي،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: او زه بیا خور په مشکل کي نسم لیدلای،

عاقِلې وویل: خو وروره..... ،

علي د عاقِلې خبره قطعه کړل او ویویل: ما ته یي پرېږده،

کله چي علي او عاقِله د عاقِلې د خاوند کور ته ورسیدل نو د عاقِلې خاوند او څو نور پهلوانان ور سره ولاړه وه او د عاقِلې خاوند ډیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوسه وو بيا د عاقِلې خوابښې خپل زوی ته وويل: دا دی ما نه درته وويل چې ستا ميرمنې د پردې هلک سره پر لارې باندړارونه کول،

علي عاقِله يو بغلته كښينول عاقِلې غوښتل خپل خاوند ته حقيقې كيسه وكړي خو هغه د غوسې غوښتل عاقِله په چپلاخه (څپيړه) ووهې خو علي يې لاس ونيوی او ورته ويويل: حقيقې كيسه واوره او بيا فيصله وكه ستا مور چې څه درته ويلې دي هيڅ حقيقت نه دي،

علي نورې خبرې كولې چې په دې وخت كې د عاقِلې خاوند علي ليرې وغورځوی علي ورته وويل: گوری! زه نه غواړم جنگ وكم خو كه مو درد راوستی راته او زه درته په غوسه سوم نو بيا مو نه پريږدم،

خو د عاقِلې خاوند علي تر كالو ونيوی او په درد يې ورته وويل: څه به وكې ونيسه وبه دې وينم،

علي ډير په غوسه سو او د عاقِلې خاوند يې د ځان څخه په ډير زور ليرې وغورځوی په دې سره ټول ډير حيران سول او د عاقِلې د خاوند ملگري او شاگردان وبيريدل او هيچا جرأت نسوای كولای چې ور نيږدې سي د عاقِلې خاوند د مځكې سره سخت لگيدلی وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او د ولاړيدو توان يي نسواى کولاى علي د هغه خواته ور نيږدي سو او تر څنګ يي کښينستی عاقِلې ته يي اشاره وکړه او بيا يي وويل: هغه زما خور ده او ته مي اخښې خور پر لاره ډيره سخته په مشکل کي وه نو ما د ورور پځير د هغې سره کمک وکی په داسي حال کي چي ستا مور مخته روانه وه او هيڅ يي په کيسه کي نه وه که ما د خور سره کمک نه واى کړى نو خور به د غټ مشکل سره مخ سوې واى که تا زما خبره اول اوريدلې واى نو ما به داسي کار نه واى در سره کړى خو بيا هم زه بخښنه غواړم،

د عاقِلې د خاوند زړه څه نرم سو او بيا علي هغه د مځکې څخه راپورته کی او وروسته ځني روان سو د تلو په وخت کي د عاقِلې خاوند ور پسي ناره کړه: ستا نوم څه دى؟

علي ودريدى او ورته ويويل: علي،

د عاقِلې خاوند په موسکا ورته وويل: علي مننه،

علي هم موسکی سو او ويويل: د منني وړ نه ده پر خور مي پام کوه،

وروسته علي د عاقِلې د کوره ووتی او ولاړى کله چي ماښام سو نو د ماښام ډوډۍ تياره سوه خدمتګار سلطان د علي د اطاق پر طرف

(c) ketabton.com: The Digital Library

ور روان سو کله چي هلته ور ورسیدی نو سلطان د علي اطاق ته کرار ور نیږدي سو او پر دروازه یي خپل غوږ کښیښوی په اطاق کي هیڅ ږغ او کښهاری نه وو بیا سلطان تر څو شیبو وروسته دروازه ور وټکول او ویویل: علي صاحبه ډوډۍ تیاره ده،

سلطان بیا غوږ دروازې ته ور نیږدي کی خو بیا یي هم څه وانه وریدل وروسته ځني روان سو خو کله چي په ځینو کي کښته کیدی نو د علي د اطاق دروازه خلاصه سول او علي راووتی سلطان ډیر حیران سو خو علي ورته وویل: اشرف خان راغلی؟

سلطان په کښته ږغ وویل: صاحب وایي چي کله د ډوډۍ وخت سي نو ډوډۍ تیاروی او خورۍ یي که څه هم زه نه یم ما ته به نه انتظار کیږی،

علي د ډوډۍ میز ته راغلی او ټولو ته یي سلام ووایه د اشرف خان میرمنې نیرجلاء وویل: علي زویه ستاسو مور او پلار چیري دي؟

علي وویل: زما پلار چي زه کوچنۍ وم مړ سو او مور مي په ښار کي زما د ورور سره ده،

نیرجلاء وویل: په ښار کي مو کور چیري دی زویه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی،

نيرجلاء وويل: ورور دي څه کار کوي او تاسو څه وظيفه لرئ؟

علي وويل: زه محصل وم او ورور مي محکمه کي قاضي دی،

نيرجلاء او علي بانډار کوی چي څو شيبې وروسته اشرف خان راغلی کله چي د موټره راکښته سو نو په ځغاسته کور ته را ننه سو او ډير خوشحاله وو او بيا يي وويل: ښځې، علي..... تاسو راسی زه څه درباندي وينم،

ټول دباندي ور ووتل خو علي څو شيبې وروسته د ډوډۍ د ميز څخه ولاړ سو او د دباندي وتلو نيت يي وکی،

کله چي ټول دباندي ور ووتل نو د اشرف خان د موټره څخه دري نفره او د شا د موټر څخه کوچنيان او ښځې راکښته سولې د اشرف خان ميرمنه ډيره حيرانه سول او د هغو پر طرف ورغلل تر روغبړ وروسته هغو غوښتل دننه ننوځي چي په دي وخت کي د هغو درو کسانو نظر پر علي ولګيدی او ډير حيران سول او بيا درو سره په حيرانۍ وويل: ته!؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یې وویل: دا زموږ میلمه علي دی تاسو دی مخکې لیدلی وو؟

هغو وویل: لالا خو همدا نفر نن زموږ کورو ته راغلی او موږ یې د حقیقته خبر کړو او موږ ته یې داسې جادویې خبرې وکړې چې موږ خپل د اشتباه احساس وکی او ستا څخه د بخښنې لپاره ستا دفتر ته درغلو،

اشرف خان حیران سو او بیا یې وویل: څه؟

ورونو یې وویل: هو لالا همدا ځوان راغلی وو نن زموږ کورو ته،

اشرف خان علي ته وکتل د علي پر مخ موسکا خپره وه بیا اشرف خان ورته وویل: علي دوی رښتیا وایې؟

علي په موسکا ورته وویل: ما خو هیڅ نه دي کړي یو خو مې د دوی سره ستا حقیقې مینه ورته وویل او بل دا چې زه څوک په ستونزه کې نسم لیدلای او کله چې مې سهار ستا اوښکې ولیدلې نو ما ته یې خوند نه راکی او ډیر پریشانه سوم،

اشرف خان وویل: خو علي دا هر څه تا څنګه وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: دا پریږده دا خوشحالۍ ولمانځه چې ستا ورونه ستا سره بیرته یو ځای سول،

اشرف خان وویل: علي نن دي یو وار بیا زما زړه وګټی، افرین پر هغې مور چې ستاسو پښیر زوی یې تربیه کړیدی او بل تا بله هم ښه خبره وکړه چې باید دا ستره خوشحالۍ ولمانځو نو دوې ورځې وروسته پنځنۍ(پنجشنبه) ده زما د لور د پوهنتون د فارغه کیدو ورځ هم ده دواړې خوشحالۍ به په هغه ورځ ولمانځو او لویه میلمستیا به جوړه کړو،

وروسته اشرف خان او ټول د کورنۍ نور غړي کور ته ننوتل، سهار چې کله دا خبر چې د اشرف خان ورونه د اشرف خان سره بیرته یو ځای سول سردار خان ته ورسیدی نو هغه نور هم ډیر پریشانه سو بیا یې وویل: نه پوهیږم دا د رزیل زوی د کمه سو چې د اشرف خان لاسونه جوړ سو او د هغه هره ستونزه ور حلوي،

د سردار خان ورور وویل: لالا که مو دي هلک ته نور وخت ورکی نو اشرف خان به زموږ پر سر راکښینوي زه خو وایم نور به یې کار ور خلاص کو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

سردار خان وویل: یو پلان ورته جوړ که او په پټه یي کار ور خلاص که چي څوک درڅخه خبر نسي او د اشرف خان په کور کي یي دننه ووژنه که یي دباندي ووژني نو حتماً پر موږ تاوانیږي،

د سردار خان ورور وویل: سمده لالا نن ماښام ته به یي کار ور خلاص کو،

سردار خان وویل: سمده خو احتیاط کوه ځکه هغه هلک ډیر چالاکه ماته رامعلوم سو،

علي د خدمتگارانو سره د مراسیمو لپاره د کور د دباندي ساحې په تیارولو اخته وو چي په دي وخت کي اشرف خان دباندي راووتی کله چي یي ولیدل چي علي د کور په تیارولو اخته دی نو ورته ویویل: علي ته ولي تکلیف کوې دوی یي هغه دی تیاروي،

علي وویل: نه نه هیڅ تکلیف نه دی ما ته داسي کارونه ډیر خوند راکوي،

اشرف خان وویل: علي تا زما لپاره ډیر څه کړیدي زه به دي هیڅکله احسانات نه کم در اداء،

علي وویل: را اداء کولای یي سي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هغه څنګه؟

علي وویل: زما یو کوچنۍ غوښتنه به مني،

اشرف خان وویل: که ته زما څخه زما د شتمنۍ نیمايي برخه وغواړې هم به يي درکم وغواړه چي هر څه غواړي،

علي د کور دباندي يو اطاق ته اشاره وکړه او ویویل: زه غواړم تر هغه وخت چي ځم په دغه اطاق کي و اوسیږم،

اشرف خان حیران سو او ویویل: ددي اطاق څخه خو موږ د زړو شیانو د ایښوولو کار اخلو چي اوس خالي دی او د اوسیدو نه دی ولي په هغه بل اطاق کي دي څه مشکل دی؟

علي وویل: ستاسو کورنۍ ماشاءالله لویه ده تر څو چي تاسو هلته دننه په ارامه اوسی نو ځکه ما فیصله کړیده چي نور دلته و اوسم،

اشرف خان وویل: علي ته خو هم د همدي کورنۍ غړی جوړ سوی يي ځکه تا زما لپاره هغه کارونه وکړه چي د کورنۍ تر غړي هم راباندي ګران سوي ته به دي پخپل مخکیني اطاق کي اوسي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب ما غوښتنه در څخه وکړل که ته زما دا غوښتنه ومني نو زه به ډېر خوشحاله سم گواکې تا زما ټول احسانونه را اداء کړل،

اشرف خان وويل: خو علي.....،

علي د اشرف خان خبره پري کړل او ورته ويويل: هيله کوم خان صاحب،

اشرف خان وويل: سمده چي څنگه ستا خوښه وي،

وروسته اشرف خان خدمتگارانو ته امر وکی چي د علي انتخاب سوی اطاق ورته سم جوړ کي خدمتگارانو هم د علي په خوښه اطاق ورته برابر کی، د سردار خان د ورور جاسوسان د کور مخته تيريدل او د علي هر حالت يي څاری او د سردار خان ورور ته يي حال ورکوی کله چي ماښام خپلې تيارې خپري کړي او د ماښام ډوډۍ وخوړل سول نو علي د خپل اطاق پر خوا روان سو علي د کور دباندي پيره دارانو ته وويل: تاسو ورسی بيده سی زه ويښ يم زه څارنه کوم، پيره داران ولاړل او علي خپل اطاق ته دننه سو د سردار خان ورور او نور ملگري د کور تر څنگ پټ وه کله چي د کور دننه ړغونه ورک سول نو دوی پوه سول چي ټول بيده سول

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو ځکه کور ته د ورتلو نیت یي وکی ټول کور ته دننه سول او د علي د اطاق خواته ورغلل علي خپل د اطاق گروف بند کړی وو کله چي د سردار خان ورور او ملگري یي د علي اطاق ته دننه سول نو غوښتل یي چي گروف ولگوي کله چي یي گروف ولگوی نو ویلیدل چي په اطاق کي هیڅوک نسته ټول ډېر حیران سول د سردار خان ورور وویل: دا څه سو خو همدا اوس اطاق ته را دننه سو په مځکه ننوتی؟

ټولو شاوخوا کتل چي په دي وخت کي د اطاق دروازه وتړل سوه د دروازې په تړلو سره ټول ډېر وارخطاء سول په همدي وخت کي د اطاق گروف هم بند سو، څو شیبې وروسته چي ټول په هوښ کي راغلل نو ټول د اشرف خان د کور څخه څه لیري دباندي پراته وه او د ټولو مخان په وینو رنگ او ټول زخمې وه چي کله په هوښ راغلل نو ډېر وارخطاء سول او ټولو د خپلو کورو پر خوا وځغستل،

کله چي سهار سو نو اشرف خان او د کورنۍ نورو څو غړو غوښتل د اشرف خان د لور د فارغه کیدو مراسیمو ته ولاړ سي نو ټول تیار سول او غوښتل یي چي موټرانو ته وخیږي اشرف خان علي ته وویل: علي ته اماده یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: خان صاحب زه به دلته کلاء او نور شیان سره سمبال کم تاسو ورسی،

اشرف خان وویل: هغه به خدمتگاران تیار کي ته راځه زموږ سره ولاړ سه،

خو علي ټینګار کوی چي زه همدلته پاته کیږم وروسته ټول ولاړل او په کور کي علي او خدمتګاران پاته سول علي کور ډیر ښایسته تیار کی کله چي مازدیګر سو نو اشرف خان لور یي او د کورنۍ نور ټول غړي راغلل کله چي کلاء ته را دننه سول نو د ټولو خولې خلاصې پاته سوې ټول ډیر حیران سول ځکه نارنج کلاء یو بل ډول ښکلا اخیستې وه کله چي د اشرف خان لور د موټره څخه راکښته سول نو ویویل: واو څومره ښایسته،

بیا یي پلار ته وویل: بابا ددي ډیزاین او ښکلاء دي هیڅ ثارۍ نسته،

اشرف خان حیران وو بیا یي خدمتګار ته وویل: دا چا وکړه؟

خدمتګار وویل: علي صاحب وکړه،

اشرف خان نور هم حیران سو بیا یي وویل: څه؟ دا هر څه یوازي علي وکړه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمتگار وویل: هو صاحبه،

د اشرف خان لور مسکان وویل: دا علي ډیر آشنا نوم را معلوم سو دا څوک دی بابا؟

اشرف خان وویل: علي دا څه وخت کیږي زموږ میلمه دی هغه چي دا کلی یي د جهالت څخه وژغوری او ستا اکاګان یي بیرته خپل کور ته راوستل هغه نور هم ډیر داسي کارونه کړیدي چي د ټول کلي د خلکو زړونه یي خپل کړیدي،

مسکان په فکر کي ډوبه سول او بیا یي په حیرت او لوړ اواز وویل: هغه چیري دی بابا؟

اشرف خان هم حیران سو چي مسکان ولي دومره په حیرت پوښتنه وکړه نو یي ورته وویل: ولي لورې خیریت دی؟

مسکان وویل: بابا ستا هغه ورځ پیاد ده چي زه په رود کي لویدلي وم؟

اشرف خان وویل: هو لوري،

مسکان وویل: هغه چي زه یي وژغورلم د هغه ځوان نوم هم علي وو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: څه؟

مسکان وویل: هو بابا د هغه ځوان نوم هم علي وو کیدای سي دا زموږ میلمه همهغه علي وي چي تا یي د لیدو ارمان درلودی،

اشرف خان نور هم حیران سو او بیا یي وویل: بلکل همدا علي دی ولي چي زیاتره وخت علي هلته وي چیري چي یو څوک په مشکل کي وي،

بیا اشرف خان خدمتگار ته وویل: علي چیري دی او څه سو؟

خدمتگار وویل: نه پوهیږم څو شیبې مخکې د کور څخه دباندي ووتی،

ټول دیته انتظار وه چي علي وویني تر څو مسکان ووایي چي همدا هغه ځوان وو یا نه وو خو میلمستیا پیل سول خو علي لا هم نه راغلی اشرف خان هم په میلمستیا کي د علي په نشتون ډیر پریشانه وو تر څنگ یي مسکان هم په دي انتظار وه چي ژر علي وویني چي رښتیا هم هغه علي دی چي دا یي ژغورلي وه که نه خو میلمستیا خلاصه سوه علي نه راغلی سهار هم ټول ورته په انتظار وه خو د علي هیڅ درک نه وو د ټولو دروازې ته سترگې وختلي کله چي غرمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يي سول نو گوري چي علي کور ته را دننه سو خدمتگار وويل: علي راغلی!

کله چي ټول ور ووتل نو علي د دوی پر طرف را روان وو مسکان او اشرف خان چي کله دباندي راووتل نو د علي په ليدو مسکان ډيره خوشحاله سوه او په مسکا يي پلار ته وويل: بابا دا هغه ځوان دی!،

اشرف خان ډير پريشانه وو کله چي علي راورسيدی نو اشرف خان په غوسه ورته وويل: ته چيري وي؟

علي په موسکا وويل: هغه د يو ملګرې پوښتنې ته ورغلی وم،

اشرف خان وويل: نو خبر دي ولي نه راکی چي زه ځم؟

علي وويل: ما فکر وکی چي تاسو په مراسيمو کي ياست نو نه مي غوښتل چي مزاحمت درته وکم،

اشرف خان په غوسه وويل: بي عقله تر تا نو ماته هغه مراسيم مهم وه؟

علي ته په بي عقل ويلو سره علي او ټول ډير حيران سول بيا د اشرف خان تر سترګو اوښکې راغلي او ويويل: ته پوهيږي چي د تيري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځې راهيسې پر ما څه تير سول په ټول عمر کي مي دا دوهم وار وو چي دومره په انديښنه کي وم،

علي وويل: زه بخښنه غواړم خان صاحب،

اشرف خان چي تر سترګو يي اوښکې رواني وې وويل: بې عقله،

وروسته يي علي په غيږ کي ونيوی او ويويل: بيا داسي بې عقلې هيڅکله ونه کې،

څو شيبې وروسته اشرف خان خپل لور ته اشاره وکړه او علي ته يي وويل: علي دا دي وپيژندل؟

علي مسکان ته وکتل او بيا يي وويل: نه خان صاحب،

اشرف خان موسکی سو او بيا يي وويل: د ښو خلکو همدا عادت وي چي ښه وکي او بيا يي هير کي علي در پياد يي که څو اوونۍ مخکې تا دا په رود کي ژغورلي وه که ته هلته نه وای نو دا بې عقله به هم اوس نه وای دلته علي دا زما لور مسکان ده،

علي وويل: هو هو پياد مي سوه څنګه ياست اغلې؟

مسکان وويل: ښه يم تاسو څنګه ياست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: زه ډېر ښه یم الحمدالله،

اشرف خان وویل: علي د میلمستیا لپاره چي دي په دا حیرانونکې ډیزاین کلاء ښایسته کړي وه د هغه لپاره مننه،

علي وویل: خان صاحب مننه بیا ولي کوې مننه خو پردې کوي خپل نه او دا کور زه خپل کور ګڼم،

د اشرف خان میرمنې نیرجلاء وویل: علي زویه تا به سهار ناشته هم نه وي کړي راسه یو وار ناشته وکه،

علي او نوره کورنۍ ټول دننه ولاړل کله چي ماښام سو نو مسکان د کور د بام سر ته وختل او د بام دروازه یي وتړل او هلته یي شاوخوا شنو مځکو ته کتل مسکان شنو مځکو ته په کتو کي غرقه سوې وه چي یو دم یي شاته علي سلام ووایه، مسکان په دي سره ډېره وبیریدل بیا یي وویل: اوه ودي بیرولم،

علي موسکی سو او بیا یي وویل: بخښنه غواړم اغلې،

مسکان وویل: ته ولي هغه ورځ داسي ژر ولاړي لکه چي ډېر تلوار دي وو که خنګه؟

علي وویل: نه تلوار مي نه وو خو هلته مي اړتیا هم نه وه نوره،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: خو ما به د خپلو همصنفیانو سره معرفي کړی وای،

علي وویل: زه تل یوازیتوب خوښوم د مجلسو و معرفي کیدو سره مي نه ده جوړه کله کله چي مي ملګري ډیر مجبوره کي بیا ور سره ځم،

مسکان وویل: علي ډیر یوازیتوب مه خوښوه ځکه موږ په ژوند کي حتماً دوهم کس ته اړتیا لرو،

علي وویل: خو زه اوس یوازې الله ته اړتیا لرم،

مسکان موسکی سوه بیا یي وویل: علي ستا سره هم بحث نکیږي،

علي وویل: په بیلتون یي سم له حاله ووتمه: څه له غمه وم نشه څه میخانې کړم،

مسکان وویل: واه واه ډیر ښایسته ته پوهیږي علي زما د شاعرۍ سره زیاته مینه ده خو نه یي سم لیکلای ته زما سره کمک کوې؟

علي وویل: زه هم شعرونه نسم لیکلای خو بس کله کله مي بې اختیاره له خولې وځي،

مسکان وویل: علي ایا ته پر یو چا مئن یي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: نه ولې؟

مسکان وويل: ما خو اورېدلي دي چې څوک مئن وي بيا ښه شعرونه ليکلای سي،

علي وويل: خو مئنتوب يوازې څوک نه شاعر کوي ځني خبرې او ځني دردونه هم د چا څخه شاعر جوړوي،

مسکان وويل: هو همداسي خو ده علي،

علي اوږده ساه وکښل او تر څو شيبو وروسته يې وويل: مسکان شپه ناوخته ده ورسه نوره بيده سه تر ناوخته ويښه پاته کيدل ستاسو لپاره تاوان کوي،

مسکان وويل: ولي ستا لپاره لکه چي تاوان نکوي چي تر دا مهاله ويښ يې،

علي موسکی سو بيا يې وويل: زه خو نه بديږم زه د خوب کمزوري نلرم،

مسکان وويل: ولي ته لکه چي د يو بلي دنيا څخه راغلی يې؟

علي په موسکا وويل: هو همداسي يې وبوله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وخندل او بیا روانه سول او علي ته یي ښه شپه وویل کله چي د بام دروازې ته ور ورسیدل نو یو دم ودریدل څو شیبې یي د بام دروازې ته کتل وروسته یي دروازه خلاصه کړل او لاندي کښته سول،

سردار خان وویل: نه پوهیږم دا بدبخته د کمه سو اول یي زما ورور او کسان پر ډیر بد حال کړل را او نن یي بیا زما د قاچاق سامان پولیسو ته پلاس ورکی،

د سردار خان یو نفر وویل: خان صاحب که ستا خوښه وي یوه حمله به بله پر وکو،

سردار خان وویل: یا یا بیا داسي بي عقلي ونه کی اوس یي زما څو موټران پولیسو ته پلاس ورکړل که بیا خبر سو چي موږ حمله پر کوو نو ټول کاروبار به مي را برباد کي،

څو شیبې وروسته سردار خان ته زنګ راغلی سردار خان جواب ورکي: بلي زویه څنګه یي ښه؟

زوی یي وویل: هو بابا ښه یم تاسو هم ښه یاست،

سردار خان وویل: هو زویه تر دي مهاله ښه یم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

زوی يي وويل: بابا ستا لپاره يو ډير ښه خبر لرم چي درلړ درته وبه يي وايم،

سردار خان وويل: همدلته راته ووايه زويه،

زوی يي وويل: نه بابا ډير غټ کار مي ستا لپاره کړيدی داسي په اسانه خو يي نه درته وايم،

سردار خان وويل: نو ژر راسه زويه او دا ښايسته خبر راباندي واوره،

زوی يي وويل: سمده بابا په دا څو نيږدي ورځو کي درځم،

د سهار د لمر شغلې خپري سوې وې او مرغانو خپل سندرې پای ته ورسولي اشرف خان د خپل تجارت د ملګرو سره په څه خبرو مصروفه وو څو شيبې وروسته علي د خپل اطاق څخه راووتی کله چي اشرف خان ته ور رسيدی نو د اشرف خان ملګري ولاړل اشرف خان څه ستومانه او پريشانه معلوميدی او د غم ساوې يي کښلې علي تر سلام وروسته وويل: څه خبره ده خان صاحب داسي پريشانه معلوميږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: څه درته ووایم علي دا څو کلونه کیږي تجارته مي په تاوان کي روان دی څه وخت مخکې مي ډیره دوا راوړې وه چي د هغه د جملې څخه څه اندازه خرڅه سول خو د دا نورې دوا خرڅولو ته زیات وخت پکار دی خو د دوا تاریخ ته ډیر لږ وخت پاته دی که په دي لږ وخت کي دوا نه سوه خرڅه نو زه به ډیر زیات تاوان وکم،

علي وویل: دا خو دومره موضوع نه ده چي تاسو دومره زیات ورته پریشان یاست د دوا تر تاریخ پوره کیدو پوري په تلویزیونانو، راډیوګانو .....کي اعلان ورکوه چي هر څومره دوا خرڅه سوه هغه خرڅه که د پاته دوا لوحه او معلومات ور واړوه او د خطرناکو حیواناتو او حشراتو د وژلو ټاپه او معلومات پر ومښلوه دا یي ستاسو مشکل حل،

اشرف خان د علي مشورې ته ډیر په تعجب کي سو او د هغه مشوره یي ډیره خوښه سوه او علي ته یي وویل: ډیر ښه علي افرین ډیر ښایسته نظر دی خو هو زه دا کار ټول تاته سپارم،

علي وویل: زه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: هو علي ته او په بدل کي چي یي هر څومره پیسي ته غواړي او هر شي چي غواړي درکوم یي،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه صرف ستا پر مخ خندا غواړم نور هیڅ نه،

اشرف خان وویل: علي که ته زما دا کار وکي نو ما به د ډیر لوی تاوانه خلاص کي،

علي وویل: هر څه خو د الله له طرفه دي زه به خپل د بنده ګۍ کوښښ وکم تاسو درځی زه څو شیبې وروسته پسي درځم دفتر ته،

اشرف خان وویل: خو زما سره به په موټر کي ولاړ سي،

علي وویل: نه دلته مي کلې کي څه کار دی بیا وروسته پسي درځم،

اشرف خان وویل: یو موټر به در پریږدم هغه در سره بوځه،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه موټر ته اړتیا نلرم د ملګري سره درځم،

اشرف خان وویل: سمده علي چي څنګه ستا خوښه وي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د کور څخه ووتی تر څه تګ وروسته یي تر یو درختې لاندي یو ځوان ولیدی کله چي ور نیږدي سو نو هغه غوښتل د هیروینو نشه وکي علي ورته وویل: ایا په دي سره به ستا غمونه او مشکلات حل سي،

هغه ځوان د علي په ناڅاپي ږغ ډیر وبیریدی بیا یي تر څو شیبو وروسته په ژړا وویل: څه وکم علي وروره د ژوند مشکلاتو دومره پر سر اخیستی یم چي د هیرولو لپاره یي مجبوره سوم چي دا چم وکم،

علي وویل: سدیسه که ته د یو میږي مخته یو لرګی کښیږدي هغه څه کوي؟

سدیس وویل: هغه د هغه لرګي څخه مخ اړوي او پر بل طرف ځي،

علي وویل: که ته هر وارې د هغه ومخته لرګی کښیږدي هغه مخ ځني اړوي نو چي دومره کوچنی حیوان لا ماته نه مني نو ته ولي ماته مني د ژوند د مشکلاتو سره وجنګیږه هیڅوک مه پریږده چي ستا په ژوند کي ستا د نا آرمۍ سبب سي یو عالم وایي موږ خپل کور ته غل نه پریږدو تر څو د کور شیان مو وینسي نو هغه افکار او ستونزې ولي ځانته پریږدو چي زموږ خوشحالۍ زموږ څخه غلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي سديسه دا نشه يي د حل لاره نه ده نشه ستا مشکلات نور هم زياتوې نور دي هم په ستونزو کي اچوې دوست او دوښمن درڅخه ورک کوي،

سديس وويل: ته خو صحې وايي علي ورووره خو زه غواړم چي ددي ستونزو څخه ځان خلاص کم خو په هيڅ ډول نه خلاصيږم غوښتل مي کاروبار شروع کم خو پلار پيسې نه راکوي خو چي کور کښينم وايي چي کار ولي نکوې نو ته ووايه علي ورووره زه څه وکم؟

علي وويل: آيا ته په رښتيا غواړي کار وکي؟

سديس وويل: هو علي ورووره،

علي خپل جيب ته لاس کی او څو بستې پيسې يي را وکښي او سديس ته يي وويل: دا واخله کار په شروع که خو هو که خبر سوم چي پر بي ځايه شيانو در څخه ولاړې نو بيا به ډير درڅخه خوابدی سم او هو زه پر تا باور لرم زما باور مه راماتوه،

سديس د علي لاسونه په خپلو لاسو کي ونيول او په ژړا يي وويل: يا علي ورووره هيڅکله نه،

علي سديس په غيږ کي ونيوی او ورته ويويل: ژاړه مه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي علي پر خپل لار او سديس پر خپل لار روان سول نو تر ځو شيبو وروسته سديس يو دم ودريدی او د ځان سره يي وويل: علي ورور ښنګه خبر سو چي زه د مشکلاتو له وجې نشه کوم هغه ته خو زما په اړه هيڅ معلومات هم نه وه،

کله چي سديس شاته وکتل نو علي تللی وو سديس هلته ځو شيبې حيران ولاړ وو او بيا ولاړی، اشرف خان په خپل دفتر کي علي ته انتظار وو اشرف خان په فکر کي وو چي علي ته خو زما دفتر هم نه دی ورمعلوم نو ښنګه به يي پيدا کي په همدې فکرو کي د دفتر ښخه دباندې ووتی او خپل مرستيال ته يي وويل: قريشي! ورسه ساتونکو ته ووايه که علي نامی ځوان راغلی نو هغه زما دفتر ته راواستوی او راګرځوی يي مه او مه هم تلاښې په کښې کوی زه يو وار د بازار خواته ځم بيرته ژر راځم ته زما دفتر ته ورسه که علي راغلی هغه ته راپور او معلومات ورکه،

قريشي وويل: سمده صاحبه،

وروسته اشرف خان ولاړی او قريشي ساتونکو ته تر سپارښتنې وروسته د اشرف خان په دفتر کي علي ته انتظار سو د ډير انتظار وروسته قريشي غوښتل د دفتر تشناب ته ولاړ سي نو ځکه يي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دفتر دروازه په ځان پسي قلف کړل کله چي قریشي تشناب ته ولاړی څو شیبې وروسته بیرته راووتی ګورې چي په دفتر کي علي ناست دی کله چي علي قریشي ولیدی نو سلام یي ورته ووایه او بیا یي ورته وویل: زه علي یم د خان صاحب ملګری خان صاحب به زما په اړه درته ویلي وي؟

قریشي وویل: هو هو راته ویلي یي دي خان صاحب په کوم کار پسي ولاړی هغه به هم اوس را ورسیږي تاسو کښینی استراحت وکی،

علي وویل: د کمپنۍ راپور او معلومات راکه بس ده استراحت مو ډیر کړیدی اوس به یو څه کار وکو،

قریشي و علي ته ټول معلومات ورکړل بیا قریشي غوښتل په څه نورو اسنادو پسي دباندې ووځي کله چي د دفتر دروازې ته ور ورسیدی نو ویلیدل چي دروازه قلف ده قریشي حیران سو چي دروازه قلف ده نو علي څنګه دننه راغلی قریشي په همدي فکر کي وو چي په دي وخت کي اشرف خان هم را ورسیدی قریشي د اشرف خان سره په خبرو اخته سو وروسته قریشي ولاړی او اشرف خان دفتر راغلی او د علي سره یي تر روغبړ وروسته یي د دوا په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

بحث شروع کی علي تر معلوماتو اخیستلو وروسته د دوا په فروش رسولو شروع وکړه د دوا تر تاریخ پوره کیدو پورې ډیره دوا خرڅه سوه اشرف خان ډیر خوشحاله وو وروسته علي پاته دوا د حیواناتو او حشراتو د وژلو لپاره لابراتوار ته واستول تر معلومات وروسته دا دوا د ضررناکو مچانو او ملاریا لپاره ډیره ګټوره ثابته سوه تر لوحو اړولو وروسته یي بازار ته وړاندې کړه او په لږ وخت کي ټوله دوا رانیول سوه کله چي ټوله دوا خرڅه سول نو اشرف خان او قریشي په خپل دفتر کي حسابونه کول چي لږ وروسته علي راغلی دفتر ته اشرف خان د هغه په لیدو موسکی سو او بیا یي علي نیږدې ځانته راوغوښتی او د ۱۲۰ لکو پیسو چیک یي ولیکی او علي ته یي ورکی علي وویل: دا څه دي خان صاحب؟

اشرف خان وویل: دا ستا برخه ده علي تا چي زما سره د دوا په فروش کي مرسته وکړه زه دي د ډیر لوی تاوان څخه وساتلم او بله خبره دا چي ماته دي لس چنده زیاته ګټه را ورسول چي د هغې ګټې څخه مي صرف تاته یوه برخه درکړه زیاتې نه دي،

علي وویل: خان صاحب که تاسو ما پردی بولی نو دا پیسې راکه او که مي خپل بولې نو بیرته یي واخله،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وويل: علي ته ماته زما د خپل سکه زوی پخیر جوړ سوی یي خپلوې پر ځای ده خو اړتیا هر څوک لري ته به هم په ژوند کي ډیرې اړتیاوې لري چي د هغو پوره کولو لپاره پیسو ته اړتیا ده،

علي وویل: خان صاحب زه هیڅ اړتیا نلرم کم څه ته چي اړتیا لرم هغه صرف یو خدای راکولای سي تاسو دا پیسې په کلې کي پر یو روغتون جوړولو مصرف کی،

اشرف خان وویل: علي روغتون زه پخپلو پیسو جوړوم هغه زما په پلان کي دی خو دا ستا پیسې به ته حتماً اخلي،

علي وویل: خان صاحب زه تاسو ته ډیر احترام لرم خو زه تر خپلې خبرې هیڅکله نه یم اوښتی ستاسو د پاره به صرف یو څه واخلم نور تاسو پر روغتون ولګوی،

اشرف خان وویل: سمده علي چي څنګه ستا خوښه وي خو ته به هم زما یو شرط مني؟

علي وویل: څنګه شرط خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د نن څخه به ته زما د ټول کاروبار مشاوير يي او زما ټول کاروبار به اداره کوې،

علي وويل: خان صاحب زه په يو ځای کي تر يو کال يا يونيم کال اضافه نه يم پاته سوی کله يو ځای کله بل ځای تر هغه وخته چي ستاسو سره يم پر مخ به يي يوسم خو تر هغه وروسته به بيا تاسو هم گيله نه راڅخه کوئ او نه به هم ما راگرځوی،

اشرف خان وويل: سمده علي خو ته ولي ځي زموږ څخه ايا کوم تکليف درته رسيدلی دی که څنگه؟

علي وويل: نه نه خان صاحب هيڅ تکليف نه دی را رسيدلی خو چيري چي زما اړتيا تر تاسو ډيره ليدل کيږي نو بيا زه هلته ځم،

اشرف خان وويل: زه پوه نسوم علي؟

علي وويل: بيابه پر کراره بحث وکو خان صاحب،

اشرف خان وويل: سمده علي خو واخله دا خالي چيک چي هر څومره پيسې پکښې ليکي ويليکه زه به يي در امضاء کم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي د اشرف خان څخه چیک واخیستی او شل لکه یي پکښي ولیکلې او تر ښنگ یي یو خط هم ولیکی او دواړه یي د خط په یو پاکټ کي واچول،

محیب په کتاب لوستلو مصروف وو چي کوچنی لور یي ورته راغلل او ویویل: بابا بابا ماته یو جوړه نوې کالي او بوټونه راوړه چي کله بازار ته ولاړ سي،

محیب وویل: سمده لورکۍ چي معاش مي راووځي درته رابه یي وړم،

لور یي وویل: بابا زه یي سبا غواړم،

محیب وویل: خو اوس پیسې نسته راسره لورکۍ،

لور یي وویل: سمده بابا چي پیسې دي پیدا کړي بیا یي راته رانیسه،

محیب وویل: سمده زما گرانې شهزادگۍ،

د محیب لور ولاړل او محیب کتاب کښیښوی او خپل اطاق ته د مخ پریولو لپاره ولاړې کله چي د اطاق څخه راووتی نو د مخ وچولو پر وخت یي پر میز پاکټ ته پام سو کله چي یي را واخیستی او خلاص یي کی نو ویلیدل چي یو د شلو لکو چیک او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خط پکښې پروت وو محیب ډیر حیران سو کله یې چې خط خلاص کی او ویوایه نو تر ستړگو یې اوښکې روانې سوې او خط یې مچ(ښکُل) کی او بیا یې خپل مور ته ور ناره کړه....،

قریشي او علي ماښام تر ډیره په دفتر کې ناست وه وروسته قریشي وویل: علي ناوخته کیږي ته څه وخت ځي کور ته؟

علي وویل: وختې دی ولاړ به سم،

قریشي وویل: تاسو به د خان صاحب سره اوسیږی علي؟

علي وویل: بلي هو،

قریشي وویل: د صاحب کور خو ډیر لیري دی نو ته څنګه ځي موټر هم نلري؟

علي وویل: زه تللای سم،

قریشي وویل: زما کور دلته په ښار کې دی نن زما سره پاته سه،

علي وویل: نه مننه نیت مي دی چي نن به خپل اصلي کور ته ولاړ سم،

قریشي وویل: د اصلي کور څخه دي مطلب،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وویل: چیري چي یوازې زه اوسیږم،

قریشي وویل: نو تاسو بل کوم خپل نلرى چي ور سره و اوسیږي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: قریشي تاسو بیخې ډیرې پوښتنې کوی،

قریشي هم موسکی سو او ویویل: بخښنه غواړم علي،

علي وویل: شپه ناوخته سوه تاسو ورسی دفتر بیا زه قلفوم وروسته پسي درځم،

قریشي د علي څخه خدای په امانی واخیستئ او د دفتره څخه ووتی په لاره کي قریشي د یو مارکیټ مخته موټر ودروی او د کور لپاره یي سوداوې راواخیستې کله چي یي سودا پوره سوه نو بیرته موټر ته راغلی او روان سو په لاره کي یي میرمنې زنګ ور ته راووهلی او ورته ویویل: سړیه هغه د کوچنیانو شیدې دي هیرې نسي،

قریشي وویل: را اخیستې مي دي،

میرمنې یي وویل: او هغه زما سینګار شیان دي هم هیر نسې،

قریشي وخندل او ویویل: هغه مي اول راواخیستل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

قریشي او میرمن یي په باندار اخته وه چي په دې وخت کي د قریشي سترګې لیري پر یو نفر ولګیدلې چي د سړک تر څنګ روان وو قریشي فکر وکی چي علي دی خو هر څومره چي ورنیږدي کیدی نو قریشي مطمئن کیدی چي دا علي دی کله چي قریشي ور رسیدی هغه نفر راسته لاس ته په یو غټه دروازه ننوتی، قریشي چي کله هغه ځای ته ور ورسیدی نو د هغه ځای د دروازې پر سر لویه لوحه وه چي قبریستان پر لیکی وو قریشي ډیر حیران سو بیا یي میرمنې ته وویل: زهرا بیا وروسته خبرې کوو،

قریشي تلیفون بند کی او د قبریستان مخته ودریدی او د موټر څخه راکښته سو کله چي د قبریستان خواته ورغلی دروازه یي خلاصه کړل او دننه ور ننوتی چي ووینی چي دننه چي ولاړی دا نفر څوک وو او دلته څه کوې، قریشي په قبریستان کي شاوخوا ګرځیدی شاوخوا یي کتل د قبریستان په ځینو ځایو کي توره تیاره او د کاغیو او ځینو نورو حیواناتو ږغونه وه خو هیڅوک نه معلومیدل قریشي د قبریستان تر منځه راغلی وو غوښتل یي چي بیرته ووځي ځکه څوک نه وه قریشي فکر وکی چي شاید زما سترګو اشتباه کړي وي کله چي بیرته د قبریستان د دروازې پر طرف روان سو نو یو دم یي د یو قبر د شناختې پر ډبرې سترګې ولګیدلې د هغه په لیدو د قریشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بدن په ریږدیدو سو د پښو او بدن حرکت یي د لاسه ورکی غوښتل یې چي د دروازې پر طرف وځغلي خو د شا له طرفه یو چا ونیوی قریشي لویه چغه وکړه،

سهار اشرف خان او کورنۍ یي د کور د بام پر سر ناشته کول چي څو شیبې وروسته اشرف خان د بدن د حرکت لپاره ولاړ سو او شاوخوا گرځیدی چي لیري یي پر علي سترگې ولگیدي چي د کور پر طرف را روان وو علي پر لاره د کلیوالو سره په موسکا مرسته او همکارې کول هر کلیوال چي به علي لیدی نو د روغبړ لپاره به یي هغه ته مخته ور ځغستل اشرف خان ددي په لیدو موسکی سو او د علي سره د کلیوالو مینې ډیر خوند ورکی او ډیر خوشحاله سو کله چي علي کلاء ته راغلی نو اشرف خان خدمتگار ته وویل: ورسه علي ته ووایه چي لوړ راسه،

څو شیبې وروسته علي لوړ بام ته راپورته سو او د ټولو سره یي روغبړ وکی بیا اشرف خان ورته وویل: علي هسي نه دا کلیوال تا ددې کلي مشر وټاکې،

علي موسکی سو بیا یي وویل: ولي خان صاحب؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: ته چي هلته پر لارې را روان وې ما درته کتل چي کلیوال دې په لیدو ډیر خوشحاله کیدل د هغو مینه چي مي ستا سره ولیدل نو ځکه مي وویل چي دا خلک به تا ددې کلې مشر وټاکي نن سبا دې په ټول کلي کي ډیر صفتونه کیږي،

علي موسکی سو بیا یي وویل: نه خان صاحب ددې کلې خلک خپله ښه خلک دي نو ځکه زما صفت کوې او بل دا چي تر ما تاسو ډیر ښه ددې کلې لپاره کړیدي ددې کلې د مشرتوب حق یوازې تاسو لری،

اشرف خان او علي وروسته پر خپل کاروبار خبرې شروع کړي علي د اشرف خان د کاروبار لپاره ډیر ښه ښه کامیاب پلانونه اشرف خان ته وړاندې کړل اشرف خان د پلانو په اوریدو ډیر خوشحاله سو د خبرو په جریان کي د اشرف خان تلیفون ته زنگ راغلی کله چي اشرف خان تلیفون ته جواب ورکی نو مخ یي بل ډول سو او په حیرانۍ یي وویل: څه!؟،

کله چي تلیفون بند سو نو علي وویل: څه وسوه خان صاحب خیریت خو به وي د چا تلیفون وو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: د دفتر څخه تلیفون وو ویل قریشي د تیر ماښام راهیسي ورک دی هیڅ درک یي نسته،

علي ډیر حیران سو بیا یي وویل: څه قریشي ورک دی خو ماښام تر ناوخته پورې زما سره وو بیا ما ورته وویل چي ته ولاړ سه زه وروسته ځم دی ولاړی او زه په دفتر کي پاته سوم،

اشرف خان ډیر حیران وو بیا یي وویل: قریشي د ډیر وخت څخه زما سره راسره دی ډیر ښه ځوان دی چاته یي بد نه دي ور رسولې،

علي وویل: زه مطمئن یم چي قریشي به خپل کور ته بیرته سلامت راځي،

ورځې او شپې تیریدې یو ورځ اشرف خان علي ته وویل: علي د کله چي ته زما سره یو ځای سوی یي د هغه راهیسې سردار خان زما سره بیا شخړه نه ده کړي لکه چي ډیر دي د سختې ګوتې نیولی دی؟

علي وویل: نه خان صاحب سردار خان اوس هم غواړې تا تر پښو واچوې هغه کوښښ کوي چي ستا کمزورې پیدا کي او هغه اوس ستا کمزوریو ته ډیر نیږدي سویدی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: څنګه کمزورې زه پوه نسوم علي؟

علي وویل: خان صاحب ته دومره په کاروبار کي مصروفه يې چي خپل کورنۍ دې د یاده ایستلې ده تا دا هم هیر کړیدي چي ته یو لور هم لري،

اشرف خان ډیر حیران سو بیا یي وویل: ولي څه خبره ده علي زما لور څه کړیدي؟

علي وویل: دا خو باید تاته معلومه وای چي ستا لور څه کوي؟

اشرف خان وویل: هغې خو په ښار کي پوهنتون وایه،

علي وویل: ایا تاسو په دي خبر یاست چي هغې په پوهنتون کي د چا چا سره لیدل او چیري چیري تله یا تاسو دا خبر نه اخیستی که مو اخیستیلای نو تاسو به په دي هم خبر وای چي په هغه ورځ چي ستا لور په رود کي غرقیدل په هغه ورځ دا په رخصتۍ ستاسو بیله اجازې تللې وه،

اشرف خان وویل: علي هر څه واضح ووایه چي څه خبره ده ستاسو د خبرو مطلب څه دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: ورسه د هغې څخه يي وپوښته،

اشرف خان ډير پريشانه سو بيا يي علي ته وويل: زما سره راځه!

کله چي علي ور سره روان سو نو اشرف خان د مسکان اطاق ته ورغلی او هغې ته يي وويل: مسکان لورې تا په پوهنتون کي د چا چا سره ليدل؟

مسکان حيرانه سوه چي څه پيښه سويده نو يي وويل: ولي څه خبره ده بابا؟

اشرف خان په غوسه وويل: زما په پوښتنه کي پوښتنه مکوه زما د سوال جواب راکه !

مسکان وويل: زما د پوهنتون همصنفياني او زما ځني نورې ملګرې وې چي ما به کله کله ور سره ليدل،

اشرف خان وويل: بل دي د هيچا سره نه ليدل؟

مسکان وويل: يا بابا،

اشرف خان علي ته مخ ور واړوی بيا علي و مسکان ته وويل: هر ماښام تا پر پنځه بجې د چا سره ليدل د ليليې شاته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ډیره وارخطاء سول او بدن یي په ریږدیدو سو په ریږدیدلې اواز یي وویل: د هیبیچا سره مي ننننه لیدل،

اشرف خان چي کله مسکان وارخطاء ولیدل نو پوه سو چي کمه خبره سته نو ډیر په غوسه سو او مسکان ته یي ډیر په غوسه وویل: رښتیا رښتیا راته ووایه چي د چا سره دي لیدل؟

مسکان ډیره وبیریدل نو ځکه یي رښتیا وویل: هغه د سردار خان د زوی کامران سره،

اشرف خان نور هم ډیر په قهر سو او مسکان یي ټینګه چپلاخه(ثپیړه) پر مخ ووهل او ورته ویویل: افرین دې سي دربانديې د پلار د دوښمن د زوی سره دي مینه شروع کړه راته تا د هغه سره مینه نه بلکې د پلار عزت دي پر خرڅ کی او د خپل پلار عزت او سر دي د هغه د پلار په پښو کي ور وغورځوی،

د مسکان تر سترګو اوښکې رواڼې سوې بیا اشرف خان وویل:دا زما غلطې ده چي ته مي هلته یوازې او بیله څاره ایله کړې وې ما پر تا باور کړی وو چي زما لور به زما عزت هیڅکله پایماله نکي هغه د نورو انجونو څخه جلا ده خو نه وم خبر چي هغه لور به مي عزت لیلام کي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل:مسکان کامران ستا سره مینه نکوې بلکې هغه غواړي چي ستا پواسیطه ستا د پلار عزت خپل پلار ته ډالۍ کي بیابه ستا په وهلو او ډبولو ستا پلار شیبه په شیبه وژنې،

اشرف خان وویل: نه پوهیږم کمه گناه مي کړي وه چي داسي لور خدای راکړه چي سر مي په لوړ نسو خو کښته سو،

کله چي اشرف خان دا خبرې کولې نو په دي وخت کي د مسکان تلیفون ته د کامران زنگ راغلی اشرف خان د مسکان د لاسه تلیفون واخیستی چي ویلیدل چي د کامران زنگ وو نو تلیفون یي د قهره د مځکې وویشتی او مات یي کی او ویویل: د نن څخه ستا دباندې وتل تلیفون او هر څه بند دي،

اشرف خان دا وویل او د مسکان د اطاقه څخه ووتی او د مسکان د اطاق دروازې ته یي قلف ور واچوی نیرجلاء وویل: څه خبره ده سړیه ولي داسي په قهر یي؟

اشرف خان وویل: ورسه د هغې لور څخه دي یي وپوښته چي د پلار عزت یي د هغه د دوښمن سردار خان په پښو کي ور وغورځوی د هغه د زوی سره مینه راته کوي دا خو ښه سو چي علي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خبر کړم که نه نو خدای خبر چې سردار خان به څه څه راکړي وای،

نیرجلاء ډیره حیرانه سوه بیا یې وویل: ما نه درته ویل چې دا انجلۍ یوازې مه ایله کوه خو تا به ویل چې یا زما لور د نورو انجونو پڅیر نه ده زما لور داسې ده و هاسې ده اوس دې نتیجه ولیدل،

اشرف خان په دفتر کې په دې خبره ټوله ورځ پریشانه وو چې د هغه لور د هغه د دوښمن د زوی سره مینه کوې علي به کله کله د اشرف خان پام بلې موضوع ته وگرځوی تر څو اشرف خان تشویش ونکې کله چې ماښام سو نو اشرف خان او علي د کور پر طرف روان سول کله چې کور ته ورسیدل نو په کور کې ټول ډیر پریشانه وه اشرف خان وویل: څه خبره ده ولې داسې پریشانه یاست؟

نیرجلاء وویل: سړیه مسکان په کور کې نسته هغه د کوره وتلې ده،

اشرف خان ډیر حیران سو او ډیر په قهر سو کور ته ننوتی او توپک یې را واخیستی او ویویل: نن خو د سردار خان هیڅوک نه ور پریږدم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو ټولو ونیوی اشرف خان ټول د ځان څخه لیري کړل او د کوره څخه راووتی کله چي علي ته ور نیږدي سو نو علي ونیوی او ورته ویویل: ودریږه خان صاحب!،

اشرف خان وویل: علي ما پریږده نن به یا زه وژل کیږم یا سردار خان،

علي وویل: یو وار زما خبره واوره بیا چي هر څه کوې ویکه،

اشرف خان ودریدی او علي ته یي وویل: ښه وایه،

علي وویل: که ته په سردار خان او زوی یي یو چم وکي نو ستا د لور په زړه کي به تاته تل نفرط وي او هغه به ستا څخه تل همداسي تښتي ما خو هم همدا غوښتل چي مسکان د دوی کور ته ورسي څکه چي هلته به دا د زوی او پلار په هدف خبره سي،

اشرف خان وویل: خو علي هغه... ،

علي وویل: خان صاحب په ما باور ولره ستا په لور به هیڅ هم نکیږي او هیڅوک به هلته نه ورځی سبا ته مسکان زه خپله راولم،

اشرف خان بیرته کور ته وګرځیدی او توپک یي وغورځوی، مسکان د سردار خان په کور کي وه سردار خان ډیر خوشحاله وو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي د سردار خان زوی کامران د مسکان سره د باندړار څخه فارغه سو نو دباندې راووتی او په مسکان پسي يي دروازه را وتړل سردار خان خپل زوی ته وويل: افرين زويه تا زما سر را لوړ کی......، سردار خان او زوی يي په خبرو سره اخته وه او مسکان په اطاق کي ناسته وه چي په دي وخت کي د اطاق دروازه باد ووهل څه اندازه خلاصه سوه مسکان فکر وکی چي کوم چا راپورې وهل نو ځکه ور ولاړه سوه چي وګوري څوک دی کله چي دروازې ته ور ورسيدل نو ويکتل هيڅوک نه وه ټول دباندي ناست وه، مسکان کرار کرار په زينو کي راکښته سول او د دباندې باندړار ته يي غوږ ونيوی ټول ډير خوشحاله معلوميدل بيا سردار خان وويل: اوس به د اشرف خان څخه د هرې بدۍ بدله اخلم هغه ته به د سپې پڅير طوق ور واچوم او شاوخوا به يي په کلې کي را وګرځوم،

ددي خبرو په اوريدو د مسکان بدن په ريږديدو سو او ډيره وبيريدل بيا سردار خان کامران ته وويل: زويه ستا نقلې مينې ماته ډيره خوشحالې راپه نصيب کړل،

کامران وويل: دا هر څه خو مي ستا څخه زده کړيدي بابا چي مازې زه د مسکان سره واده وکم نو د هغې څخه به د کور مزدوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

جوړه کم داسي بد حالت به باندې راولړ چي پلار يي په ليدو مړ سي،

د کامران د خبرو په اوريدو مسکان نوره هم وبيريدل او پوه سول چي کامران ددي سره مينه نه بلکې چم کړيدی او غوښتل يي چي ددي پواسيطه اشرف خان برباد کي مسکان ددي خبرو په اوريدو د بدن حرکت او سد د لاسه ورکړی وو او پر شا روانه سول چي په دي وخت کي يي لاس د کوم لوښې سره ومښتی او هغه پر مځکه ولويدی په دي سره ټول چپ سول او کامران ور وځغستل کله چي ور ورسيدی نو ويليدل چي مسکان هلته ولاړه وه،

کله چي سهار سو نو سردار خان چي د کور په مينځ کي ناست وو تليفون ته يي زنګ راغلی کله چي سردار خان جواب ورکی نو ډير په قهر پر ځای ودريدی او ويويل: دا ته څه وايي بي غيرته داسي نسي کيدای،

ټول ډير حيران سول چي څه وسول کامران رانيږدي سو او پلار ته يي وويل: څه خبره ده بابا؟

سردار خان د ډيره قهره کامران يو ټينګه چپلاخه پر دا مخ ووهلی بيا يي وويل: بي غيرته دا ټوله ستا د لاسه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامران وویل: خو څه وسول بابا؟

سردار خان وویل: د هغه بې غیرته اشرف خان خواخوږي علي تیر ماښام زما د میلیون هاوو هیروینو ته اور ور اچولی دی ما ټوله سرمایه په هغو لګولې وه دا کور مي لا ورته په ګروې کړی وو زه برباد سوم تباه سوم،

په دي وخت کي د سردار خان د کور د دروازې څخه علي ور ږغ کړه او ویویل: سردار خانه ما نه وه درته ویلي چي نور سم سه او د اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا زما خبره ونه منل زه پوهیدم چي ستا زوی به د اشرف خان کور ته ورځي او مسکان به د ځان سره راولي خو ما بس ستا بربادیدو ته بهانه لوټول نو ځکه مي ستا زوی نه راوګرځوی که نه ما به هلته پر هم هغه ځای ستا زوی در وژلی وای اوس په سمه درته وایم چي مسکان راپریږده که نه تر دي به دي هم بدتر کم،

سردار خان وویل: داسي یي چیري در پریږدم چي اشرف خان زما ټول تاوان رانکي،

علي وویل: سردار خانه ته اشرف خان نه ما برباد کړی یي او زه تاته تاوان نسم درکولای ځکه ما ته دوه وارې خبر کړی وې چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان د کورنیه لاس واخله خو تا ونه منل دا ستا خپله غلطي ده نو تاوان به يي هم ته خپله مني او پاته خبره د مسکان سوه هغه خو به په هره ډول چي وي زه يي ددي ځايه بيايم ځکه ما يي د پلار سره وعده کړيده،

د سردار خان ورور چي ګوډ ګوډ هم کيدی سردار خان ته وويل: لالا هغه انجلۍ ور پريږده ددي هلک سره ځان مه اچوه که نه دا اوس چي روغ بدنونه او ژوند لرو دا به هم راباندې ودروې،

سردار خان هم ويبريدی نو ځکه يي خپل زوی ته وويل: ورسه هغه انجلۍ ور پريږده،

کامران هم مسکان د اطاق څخه راويستل او د علي پر طرف يي ور پريښوول کله چي مسکان علي ته راورسيدل نو سترګې يي د اوښکو ډکې وې او تر خولې يي وينه بهيدل، علي د مسکان د اوښکو او وينو په ليدو ډير په قهر سو بيا يي مسکان ته وويل: ايا ته دوی ووهلې؟

مسکان په ژړا سر وښوروی چي هو بيا علي وويل: کم يوه ووهلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان د سردار خان زوی کامران ته لاس ونیوی، علي مسکان ته وویل: دباندې موټر ولاړ دی په هغه کې کښېنه زه درځم تر شاه مه ګوره،

مسکان د موټر پر خوا روانه سول او علي د کامران پر خوا ور روان سو کامران او د سردار خان نور کسان یې ډېر زیات ور ووهل کله چې کامران تر مرګه ورسیدی نو سردار خان علي ته وویل: هیله کوم زویه پرې ایږده زما داغه یو زوی دی،

علي کامران پریښوی بیا علي سردار خان ته وویل: لعنت پر داسې نارینه چې پر یوې مظلومې لاس پورته کوي دا څنګه نارینتوب دی تر داسې نارینه خو یو حیوان لا ښه دی لږ تر لږه تر ځان په کمزورې خو لاس نه پورته کوي،

علي دا خبرې وکړې وروسته د سردار خان د کوره ووتی او په موټر کې کښېنستی او روان سو د مسکان تر سترګو اوښکې روانې وې بیا یې وویل: علي ما کور ته مه بیایه زه نور په هغه کور کې هیڅ حق نلرم ما مې د پلار عزت د خاورو سره ور خاورې کی زه به په کم مخ د بابا سره مخ کیږم هیله کوم علي ما کور ته مه بیایه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: مسکان چي تاته د خپلې غلطۍ احساس وسو همدا کفايت کوي ښه وو چي ته مخکې د پلار او زوی په چم خبره سوې که نه نو ټول ژوند به دې لاسونه مښلاى چي دا په څه غضب اخته سوم چي تير سوه هغه به هير کو زه خان صاحب پوه کوم،

څو شيبې وروسته مسکان او علي کور ته را ورسيدل د کورنۍ ټول غړي د هغو مخته راغلل مسکان زړه نسواى کولاى چي د موټر څخه راکښته سي د پلار څخه بيريدل خو څو شيبې وروسته علي د موټر دروازه ور خلاصه کړل مسکان ته يي خپل لاس ونيوى مسکان هم خپل لاس د علي په لاس کي ورکی کله چي مسکان خپل لاس د علي په لاس کي ورکی نو د مسکان ټوله بيره ختمه سول او د راحت احساس يي وکی علي مسکان تر لاس ونيول او د موټر څخه يي راکښته کړل چي په دي وخت کي يي پلار مخته راغلی چي ډير په قهر وو، علي اشرف خان ته وويل: خان صاحب مسکان چي کومه غلطې کړي وه د هغه سزا دې وليدل هيله کوم کيسه نوره پر همدې ځاى ختمه کی،

اشرف خان چي کله د مسکان پر خوله وينې وليدي نو قهر يي کم سو او وروسته ولاړی علي د مسکان مور نيرجلاء ته وويل: خاله مسکان خپل اطاق ته بوځه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان خپل اطاق ته ولاړل علي د اشرف خان پر خوا ورغلی اشرف خان په تلیفون کي مصروفه وو کله چي یي تلیفون کاټ کی نو په حیرانۍ یي علي ته وویل: علي تا د سردار خان مالونه ټول ور وسوځول د مسکان په خاطر؟

علي وویل: بلي هو د مسکان په خاطر هم او د غیري قانوني او تاواني کاروبار په خاطر هم ځکه چي د سردار خان د لاسه ډیر ځوانان په نشو روږدې سویدي او د هغو په زیاتوب کي پرمختګ روان دی،

اشرف خان وویل: او علي خبر سوم چي تا د هغه زوی هم ډیر سخت ور وهلی دی؟

علي وویل: هو خو هغه پر مسکان لاس پورته کړی وو کله چي ما د مسکان پر مخ وینه ولیدل نو بس عصابو مي کار پرېښوی لاسونه مي هم نه راګرځیدل ما خو هغه نه پرېښوی خو سردار خان وویل چي دا زما یوازینی زوی دی،

اشرف خان ځو شیبې علي ته کتل او بیا یي وویل: علي نه پوهیږم ته له کمه راغلي دومره ښه خو یو نیږدي خپل هم له چا سره نکوي لکه تا چي زموږ سره وکړل،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: خان صاحب تاسو په دي خبرو ما پردی کوی او بل دا چي دا زما مسؤليت دی الله زه د همدې لپاره را استولی یم او د همدي لپاره مي د الله څخه دنيا ته د بيا راتلو اجازه اخيستې ده،

اشرف خان حيران سو بيا يي وويل: د بيا راتلو؟ زه پوه نسوم علي،

علي تر څه ځنډ وروسته وويل: ته دا پريږده خان صاحب اوس د مسکان لپاره د يو ښه هلک په لټه کي سه چي دا تل خوشحاله او د هره غمه ډيره ليري وساتي چي مسکان ته د نړۍ ټولي خوشحالۍ ورکړي،

علي تر څه بحث وروسته ولاړ سو چي په دي وخت کي نيرجلاء چای هم را اخيستي وې او علي ته يي وويل: علي چيري ځي کښينه چای وڅيښه سترې سوی به يي،

اشرف خان وويل: علي به بيا د چا د مرستې لپاره ځي دی خو تل د نورو سره په مرسته مصروف وي،

علي موسکی سو بيا يي وويل: هغه خاله د کلي څو ځوانانو نن ميلمستيا او باندار جوړ کړيدی او زه يي ور غوښتی يم زه خو ددي ميلمستياوو او باندارو سره نه يم جوړ خو دا چي د کلي د ځوانانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه مات نسي نو په همدې خاطر ورځم تاسو او خان صاحب چای وڅیښي بیابه یي ماښام یو ځای وڅیښو،

نیرجلاء وویل: اسمده علي زویه چي څنګه ستا خوښه وي،

وروسته علي د اشرف خان او میرمني څخه یي خدای په امانې واخیستی او ولاړی، اشرف خان علي ته کتل چي هغه روان وو او د ځان سره موسکی کیدی نیرجلاء هم موسکی سوه بیا یي وویل: فکر کوم ستا په زړه کي هم هغه خبره ده کوم چي زما په زړه کي ده،

اشرف خان په موسکا وویل: ستا په زړه کي څه خبره ده ګراني؟

نیرجلاء وویل: داغه چي زموږ د لور لپاره به تر علي بل کم ښه هلک وي چي ور په نکاح یي کو،

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: زما په زړه کي هم همدا خبره وه ګراني خو یوي خبرې ته پریشانه سوم،

نیرجلاء وویل: څه ته؟

اشرف خان وویل: د داسي انجلۍ سره به څوک واده وکي چي د کوره تښتیدلي وي په داسي حال کي هم چي علي یي په ټوله کیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر دی که اوس نه وای په خبر خو یو بهانه به مو ورته کړی وای چي د خپلوانو کره تللي وه یا یو بل ځای میلمه وه خو دا بدبخته خپله علي د هغه کوره راوستل چیري چي دا ور تښتیدلي وه،

نیرجلاء وویل: علي خو زموږ د زوی پځیر دی هغه به زموږ غوښتنه حتماً مني بابیزه به یي نه ګنې ته ورته ووایه،

اشرف خان وویل: ښځې زه ځني شرمیږم بیا خو زموږ په کلتور کي باید د هلک لخوا د انجلۍ د غوښتلو لپاره مرکه وسي،

نیرجلاء وویل: سړیه کله چي به د اصحابو کرامو لونې لویانې سوې ایا هغو به یو چاته د ورکولو لپاره رسول الله ﷺ ته نه راتلل؟ چي هغو سترو صحابوو په دي کار کي شرم نه دی کړی نو موږ یي ولي وکو او بل موږ ته اول دین او بیا کلتور ارزښت لري چي دین نه یو منعه کړي نو بیا ولي دا کار ونکو،

اشرف خان وویل: ته خو ښه وایي ښځې ته خو پوهیږي چي ماته څوک نه ووایي نو زه ډیر په غوسه کیږم داسي نه علي نه راته ووایي او زه هغه ته په غوسه سم او په غوسه کي بد و رد ورته ووایم او هغه موږ پریږدي او راځخه ولاړ سي خیر یو میاشت به صبر ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو شاید د دوی دوو ترمنځ خپله مینه پیدا سي که تر یوي میاشتې وروسته یي مینه نسوه پیدا نو بیابه ورته ووایو،

نیرجلاء وویل:صحي دی چي ښنگه ستا خوښه وي،

کله چي علي د کوره ووتی او پر لار روان وو نو مسکان د خپل اطاق څخه ورته کتل او د علي په لیدو به موسکۍ کیدل د مسکان په زړه کي د علي لپاره مینه پیدا سوې وه خو زړه یي نسوای کولای چي ورته ووایي او د موقع په لټه کي وه چي علي ته ددې سره د واده کولو ورته ووایي خو علي د مسکان څخه لیري لیري گرځیدی، یوه شپه علي څه ناوخته راغلی کورته ټول بیده سوې وه خو مسکان د علي په انتظار د کور په پارک کي ناسته وه تر ډیر انتظار وروسته مسکان په چوکۍ کي بیده سوې وه تر څو شیبو وروسته د مسکان چوکۍ وښوریدل په دي سره مسکان یو دم راکښینستل ډیره وبیریدل او پر خپل ځای ودریدل او اوږدې اوږدې ساوې یي کښلې تر څو شیبو وروسته څه ارامه سوه کله چي یي د علي اطاق ته وکتل نو د اطاق گروف لگیدی او رڼا وه مسکان پوه سوه چي علي راغلی دی نو د هغه د اطاق خواته ور روانه سول خو کله چي مسکان ور روانیدل نو گروف بند سو مسکان ودریدل او فکر یي وکی چي علي بیده سو نو غوښتل یي چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو کله چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خپل اطاق پر خوا روانه سول نو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی مسکان بیا ودریدل او غوښتل یي بیا د علي اطاق ته ور وگرځي خو کله چي ور وگرځیدل نو د اطاق گروف بیا بند سو مسکان یو وار بیا ودریدل او تر څو شیبو وروسته یي بیا غوښتل چي خپل اطاق ته ولاړه سي خو د علي د اطاق گروف بیا ولگیدی، مسکان په دي سره ډیره حیرانه سول بیا یي فکر وکی چي علي ددې سره ټوکې کوې نو ځکه د علي د اطاق پر خوا ور روانه سول په دي سره بیا د علي د اطاق گروف بند سو، کله چي مسکان ور ورسیدل نو د علي د اطاق دروازه یي خلاصه کړل گوري چي توره تاریکه وه مسکان وویل: علي؟

خو چا بږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي؟

خو بیا هم چا بږغ ونکی مسکان بیا وویل: علي زه پوهیږم ته زما سره ټوکې کوې،

خو بیا هم په اطاق کي چوپتیا وه مسکان اطاق ته دننه ورغلل او د اطاق گروف یي ولگوی کله چي یي شاوخوا وکتل اطاق کي نو هلته هیڅوک نه وه په دي سره د مسکان بدن په ریږدیدو سو او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې وخت کې د اطاق د ګروف د بټن د بندیدو بږغ سو او ګروف بند سو په دې سره مسکان یو لویه چغه وکړه چې بابا؟

د مسکان په چغه سره د کور ټول غړې راکښینستل او ټول دباندې راووتل اول یې د مسکان په اطاق کې وکتل خو مسکان هلته نه وه بیا ټول دباندې راووتل شاوخوا یې وکتل او د مسکان مسکان نارې یې وهلې چې په دې وخت کې یو خدمتګار په زوره وویل: خان صاحب!!

ټولو د علي د اطاق خواته وکتل او بیا ټول ورغلل کله چې د علي اطاق ته ور ورسیدل نو ویلیدل چې مسکان د علي په اطاق کې بې هوښه پرته وه،اشرف خان ژر د مسکان پر مخ اوبه ور واچولې تر څو شیبو وروسته مسکان په هوښ کې راغلل او بیا اشرف خان خپل اطاق ته بوتله، کله چې مسکان څه ارامه سوه نو پلار یې ورته وویل: څه خبره وه لورې؟

مسکان وویل: زه په پارک کې ناسته وم خو څو شیبې وروسته پر هم هغه ځای بیده سوې وم زه بیده وم چې یو دم مې چوکۍ چې زه پر بیده سوې وم یو چا وښوروله په دې سره زه راکښینستم خو چې ومې کتل هیڅوک نه وه خو د علي د اطاق ګروف لګیدلی ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکر وکی چي علي راغلی دی نو ځکه مي وغوښتل چي ورسم او پوښتنه ځني وکم چي ايا هغه ډوډۍ خوړلي ده که نه خو چي زه د علي د اطاق خواته ور روانه سوم نو د علي د اطاق گروف بند سو ما فکر وکی چي علي به بيده سوی وي نو بيرته راوگرځيدم خو چي راگرځيدم نو بيا د علي د اطاق گروف ولگيدی زه بيا ور روانه سوم خو گروف بيا بند سو.... ما فکر کوی چي علي ماويني او ټوکې راسره کوي خو چي کله ورغلم نو هلته توره تاريکه وه ما چي کله گروف ولگوی نو د علي په اطاق کي هيڅوک نه وه خو څو شيبې وروسته يو لاس ما وليدی چي د اطاق گروف يي بند کی خو نفر نه معلوميدی صرف يي لاس وو !

اشرف خان ډير حيران سو بيا يي وويل: څه؟!

مسکان وويل: هو بابا هغه لاس ما خپله وليدی چي گروف يي بند کی زما د خولي لويه چغه ووتل او تر دي وروسته نوره په ځان نه يم پوه سوې،

د مسکان د خبرو په اوريدو ټول ډير پريشانه سول د مسکان د مخ بڼه هم اوښتې وه کله چي اشرف خان د مسکان پر تندې لاس ور

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونیوی نو حس یي کړه چي د مسکان سخته تبه ده اشرف خان ډیر پریشانه سو، نیرجلاء وویل: څه خبره ده سړیه؟

اشرف خان وویل: د مسکان سخته تبه ده شپه هم ناوخته ده شاید ډاکټران ټول بیده وي نه پوهیږم څه وکم؟

کله چي د مسکان کیسه تر همدي ځایه راورسیدل نو بیا یي روحیلې او د روحیلې کلیوالو ته وویل: زه مطمئینه یم چي په هغه ورځ ناروغه زه وم خو سختۍ پر علي تیریدلي،

روحیلې وویل: هغه څنګه؟

مسکان وویل: په هغه شپه زما پلار اشرف خان او کورنۍ مي لا هم په داغه تشویش کي وه چي په دي وخت کي په کور کي د موټر بږغ سو کله چي زما کورنۍ وکتل نو هغه ډاکټر وو کله چي ډاکټر کورته راغلی نو زما پلار او کورنۍ مي ډیر حیران سول بیا زما پلار وویل: په دا نیمه شپه ډاکټر صاحب تاسو؟

ډاکټر وویل: اشرف خانه خو تاسو تلیفون راته کړی وو چي زما لور ډیره ناروغه ده کورته ژر راسه دا دی زه هم راغلم،

اشرف خان وویل: ما خو تلیفون نه وو درته کړی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټر وویل: عجبه ده اشرف خانه خو ستا نمبر وو ستا اواز وو نو ځنګه تا تلیفون نه دی راکړی؟

اشرف خان او ټوله کورنۍ یي ډیر حیران سول بیا اشرف خان وویل: هر چا چي درته کړیدی ډیر ښه یي کړیدي تاسو بیخې پر ښه وخت راغلاست راځی مهرباني،

بیا مسکان کلیوالو او روحیلې ته وویل: په هغه ورځ علي و ډاکټر ته زما د پلار په تلیفون او اواز زنګ ور وهلی وو چي زما درملنه وسي،

روحیلې وویل: هغه ځنګه؟ او علي په دي ځنګه خبر سو چي ته بیریدلې یي او ناروغه یي؟

مسکان بیا خپله کیسه شروع کړل او ویویل: کله چي ډاکټر ماته دوا راکړل نو زه یو څه جوړه سوم خو د سهار په وخت کي مي بیا ډیره سخته تبه سوه مور او پلار مي ډیر پریشانه وه کله چي سهار سو نو مور او پلار مي پریکړه وکړه چي ما به د پیر صاحب د زیارت ملنګ ته بیایي همدا وو چي مور د پیر صاحب د زیارت پر خوا روان سولو د پیر صاحب زیارت زموږ څخه یو څه زیات لیري وو پر لارې موږ په ډیري سختۍ سره هلته ورسیدلو ځکه چي پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لارې به يو ځل موټر خراب سو بيا به يې ټايرونه خراب سول.....
دا ځکه داسې کيدل چې هلته موږ په يو راز خبريدلو خو خير کله
چې موږ هلته ورسيدلو نو زما پلار د ملنګ بابا د يو مُريد څخه
پوښتنه وکړه چې ملنګ بابا چيرې دی؟

د ملنګ بابا مُريد وويل: ملنګ بابا دا څو شيبې مخکې ولاړی د
ښار خواته يو ځوان راغلی او ملنګ بابا ته يې وويل چې ستا زوی
په بازار کې ټکر کړيدی نو ملنګ بابا هلته ورغلی،

اشرف خان وويل: نو څه وخت به راسې؟

مُريد وويل: نه پوهيږم شايد ژر رانسې خو تاسو دلته انتظار سی
ممکين راسې،

اشرف خان او نيرجلاء ډير پريشانه سول چې دا بيا څنګه پيښه
سوه چې بله ورځ ملنګ بابا نه تلی نن چې زموږ پکار سو ولاړی،
خو دوی هلته ملنګ بابا ته په تمه سول ساعتونه تير سول خو د
ملنګ بابا درک نسو معلوم لمر خپلې شغلې او وړانګې سره ټولولې
او مخ پر زوال روان وو نيرجلاء و اشرف خان ته وويل: سړيه نن
به ولاړ سو بيابه سبا ورته راسو شپه کيږي بيا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: رښتیا هم خو مسکان به نن شپه بیا د سختۍ تبې په تکلیف وي،

نیرجلاء وویل: خیر دی نن شپه به لا یو رکم تیره کړو بیابه سبا ورته راسو،

اشرف خان وویل: صحي دی درځی چي ځو نو!،

کله چي دوی روانیدل نو په دي وخت کي ملنګ بابا را ورسیدی تر روغبړ وروسته اشرف خان ورته وویل: ملنګ بابا ستاسو په زوی مي ډیره خوا بده سول چي ټکر یي کړیدی،

ملنګ بابا وویل: نه نه زوی مي ټکر نه وو کړی هغه رک روغ وو یو نااشنا ځوان راغلی ویل ستا زوی ټکر کړیدی خو هغه روغ جوړ وو هیڅ نه وه په سوي هغه ځوان ټوکې راسره کولي،

اشرف خان وویل: الله دي داسي ناپوه ځوانانو ته هدایت وکړي،

ملنګ بابا وویل: هو امین خو ښه سو زوی مي هم د ډیر وخت وروسته ولیدی زه د هغه ځوان څخه هیڅ نه یم خوابدی،

اشرف خان وویل: الله دي تاسو خوشحاله لري ملنګ بابا،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ بابا وويل: مننه اشرف خانه خو تاسو دلته څه کوی خیریت وو؟

اشرف خان وويل: ملنګ بابا مسکان لور مي تير ماښام په کور کي بيريدلي وه اوس ډيره سخته ناروغه ده،

ملنګ بابا مسکان ته وکتل او تر څو شيبو وروسته يي وويل: زما سره راځی!،

اشرف خان مسکان نيرجلاء او د مسکان دوه اکاګان په ملنګ بابا پسي روان سول، ملنګ بابا خپل دربار ته ننوتی او پر خپل تخت کښينستی او مسکان ته يي وويل: لورې دلته زما و مخته کښينه!

مسکان د ملنګ بابا مخته کښينستل، ملنګ بابا خپل غټ کتاب راواخيستی او خلاص يي کی، ملنګ بابا به يو وار مسکان ته وکتل او بيابه يي کتاب ته وکتل او کلمات به يي ويل، څو وارې يي همداسي وکړه وروسته يي کتاب بند کی او اشرف خان ته يي وويل: اشرف خانه ستاسو کور ته يو ارواح راغلي ده،

په دې سره ټول ډير حيران او وارخطاء سول بيا ملنګ بابا وويل: وارخطاء کيږی مه ځکه چي هغه ارواح ستاسو په لور هيڅ نسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کولای هغه ډیره ارامه او بې ازاره ارواح ده دا ستاسو د لور چې سخته تبه ده دا د بیرې تبه ده هغه هیڅ نه دې په کړي،

د اشرف خان او کورنۍ یې زړونه څه نرم سول او بیا تر څو شیبو وروسته دوی د ملنګ بابا څخه رخصت واخیستی او د کور پر طرف روان سول، مسکان په موټر کې د دروازې خواته ناسته وه د موټر هنداره یې کښته کړې وه او یو لاس یې دباندې ځړولی وو او پر لارې یې لیرې لیرې ساحو ته کتل، مسکان په فکرو کې غرقه وه چې یو دم یې هغه لاس چې دباندې یې ځړولی وو یو چا پخپل لاس کې ونیوی په دې سره مسکان وغورځېدل او لویه ناره یې وکړه او د پلار په غیږ کې یې سر پټ کی په دې سره د مسکان اکا موټر ودروی اشرف خان د مسکان پر طرف وکتل او ویویل: څه خبره ده لورې؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: بابا زما لاس یو چا ونیوی،

اشرف خان و مسکان ته دلساپې ورکول او بیا یې ورته وویل راسه زما او د مور په مینځ کې دې کښینه وروسته اشرف خان د موټره کښته سو د موټر دباندې یې شاوخوا وکتل او تر څو شیبو وروسته موټر ته پورته سو او روان سول تر یونیم ساعت مزل وروسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کورته راورسیدل کله چي د موټره کښته سول نو ویلیدل چي د کور د ودانۍ په زینو کي علي ناست دی او د دوی په لیدو ولاړ سو ښه راغلاست يي ورته ووایه، مسکان د علي په لیدو په زړه کي خوشحاله سوه او څو شیبې يي د علي په سترګو کي خپلي سترګې ښخې کړي وې وروسته اشرف خان نیرجلاء ته وویل: نیرجلاء مسکان خپل اطاق ته ورسوه!،

مسکان او نیرجلاء ولاړل علي او اشرف خان یوازې پاته سول بیا علي اشرف خان ته وویل: سلطان کیسه راته وکړه په مسکان مي ډیره خوا بده سول خیر الله مهربانه دی هغه به هر څه سم کي تاسو فکر مه خرابوی خان صاحب،

د اشرف خان تر سترګو اوښکې روانې سوې بیا يي په ژړا وویل: علي مسکان زما یوه لور ده تر ځان هم ډیره راباندي ګرانه ده که په هغې څه وسوه نو زه به څه کوم؟

علي د اشرف خان لاس خپل پلاس کي ونیوی بیا يي ورته وویل: خان صاحب په مسکان به هیڅ نکیبږي دا زما ستا سره وعده ده که خدای نکړه کوم مصیبت پر مسکان راتلی نو د هغه مصیبت مخته

(c) ketabton.com: The Digital Library

به زه ځان ور واچوم زه الله د همدې لپاره را لیږلی یم چي ستاسو ساتنه وکم،

اشرف خان خپلي اوښکې پاکي کړي او بیا یې وویل: علي ملنګ بابا ویل چي زموږ په کور کي ارواح ده ته د ځان سره احتیاط کوه او ته به نور دننه زموږ سره اوسیږي،

علي موسکی سو بیا یې وویل: خان صاحب ارواح مرواح نسته مړه سوي خلک بیرته نه راځي او دا د هر چا په خبرو باور مکوی،

اشرف خان وویل: نه نه علي ملنګ بابا ډېر ستر ولي او پرهیزګاره سړی دی،

علي وویل: پوهیږم خان صاحب خو خبره داسي ده که ارواح وي هم هغه چاته ازار او تکلیف نسي ور رسولای دا د انسانانو بیره دوی په تکلیفوي اصل کي ارواح یې نه په تکلیفوي،

اشرف خان وویل: هو بلکل ملنګ بابا هم همداسي ویل،

شپه تیاره سوې وه اشرف خان د علي سره تر بانډار وروسته لومړی د مسکان اطاق ته ورغلی او د مسکان د صیحت پوښتنه یې وکړه او بیا خپل اطاق ته ولاړی او بیده سو، شپه ډېره ناوخته سوې وه خو مسکان پر کټ همداسي روڼې سترګې پرته وه خوب نه ورتلی څو شیبې وروسته مسکان د کټ څخه پورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سول او د کلکین خواته روانه سول کله چي يي په کلکين کي دباندي وکتل نو ويليدل چي علي د کور په پارک کي ناست دی او په کمپيوټر کي مصروف دی، مسکان د اطاق څخه ووتل او د علي پر طرف ور روانه سول کله چي علي ته ور ورسيدل نو علي ته يي سلام ووايه علي د مسکان د سلام تر جواب وروسته وويل: اووه ته تر اوسه نه يي بيده سوې مريضه هم يي؟

مسکان وويل: خوب نه راتلی،

علي د چوکۍ يو اړخ مسکان ته ور ايله کی او ورته ويويل: راسه مهرباني کښينه،

مسکان هم د علي ترڅنګ کښينستل بيا علي وويل: مريضې دي اوس څنګه ده؟

مسکان وويل: اوس څه ناڅه سمه يم،

علي موسکی سو بيا يي وويل: نو تا زما په اطاق کی په نيمه شپه څه کول؟

مسکان وويل: زما طبعيت خراب وو چي ته چيري وي تر دومره ناوخته پوري،

علي وويل: د کله چي د خان صاحب مرستيال تللی دی د هغې ورځې راهيسي مي په دفتر کي کارونه ډير زيات سويدې نو ځکه کله کله هلته پاته سم خو ته زما په اړه هيڅ انديښنه مکوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: نه نه علي زیات کارونه مکوه صیحت ته دي په تاوان تماميږي زه سبا بابا ته هم وایم چي تا د زیاتو کارو څخه منعه کي،

علي وویل: نه خان صاحب خو ما نه مجبوره کوي چي زه باید زیات کار وکم خو د خان صاحب کمپنۍ د ځو میاشتود پاره سخت کار ته ضرورت لري تر هغه وروسته به تر کلونو کلونو پوري په ډیر لوړ معیار او په پرمختګ کي رواني وي غواړم ژر دا کارونه سرته ورسوم معلومه نه ده چي تر څه وخته به زه همدلته یم نه غواړم کارونه نیمګړي پریږدم،

مسکان وویل: علي ته ځي؟

علي وویل: نو څه کوم دا خو مي د پلار کور نه دی چي تل به پکښي اوسیږم،

مسکان وویل: نو ولي موږ ستا هیڅ نه یو؟

علي موسکی سو او بیا یي وویل: نه نه داسي خبره نه ده خبره داسي ده چي زه د ځان واک نلرم چي چیري ولاړ سم یا نه چیري ځومره و اوسیږم که مي په واک کي وای نو ما به تاسو هیڅکله نه وای پري ایښي کاش چي ما کولای سوای چي دلته پاته سوی وای،

علي مسکی سو او بیا یي وویل: خو کیدای سي چي ستا تر واده پوري همدلته یم،

مسکان څه خپه غوندي سوه بیا علي وویل: څه وسوه؟

مسکان په غوسه وویل: هیڅ نه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي بیا وویل: وایم خو څه وسوه دا د واده په خبره غوسه سوې نو ته واده نکوي؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: زه ستا سره نور خبري نکوم،

علي وویل: اځه سمده بخښنه غواړم بیا داسي خبري نکوم چي ستا طبعیت په خراب سي که اوس هم خبري نکوي نو ستاسو د کور هغې ارواح ته وایم چي راسي او ودي خوري،

مسکان وویل: زه د ارواح او بلاوو څخه نه بیریږم،

علي وویل: هو نو یوه بلا د بلي بلا څخه رښتیا هم نه بیریږي،

علي موسکی سو خو مسکان ډیره په غوسه سوه بیا علي وویل: بخښنه غواړم ټوکې مي کولې،

علي کمپیوټر بند کی بیا یي مسکان ته وویل: که ته نه بیدیږي نو راسه یو کیسه درته وکم زه خبر سوی یم چي ستا د کیسو اوریدلو سره ډیره مینه ده که څنګه؟

مسکان لا هم غوسه وه خو بیا یي وویل: ښه شروع یي که،

علي وویل: انو ورته غوږ سه.....،

علي په کیسې ویلو شروع وکړه کله چي کیسه اوږده سول نو د مسکان سترګې له خوبه ډکې سوې یوي او بلې خواته به ځنګیدل اخیر کي خوب باندي غالبه سو او کرار کرار یي سر د علي پر خوا کږیدی دا وو چي سر یي د علي اوږې ته ورسیدی او هلته بیده سول علي د مسکان ددي حالت په لیدو موسکی سو بیا یي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلي سترګې د مسکان د مخ په ښکلا کې ښخې کړي تر څو شيبو وروسته يي د مسکان څخه مخ واړوی او د آسمان طرف ته يي وکتل او تر سترګو يي اوښکې روانې سوې، تر څو ساعتو وروسته د سهار د مرغانو اوازونه خپاره سول په دي سره د مسکان سترګې خلاصې سوې خو چي ويکتل چي د علي پر اوږه پرته ده نو ژر يي سر پورته کی او علي ته يي په حيرانتيا وويل: علي ايا ته زما په خاطر ټوله شپه دلته ناست وې؟

علي وويل: اوس مي نو څه کړی وای خپه کړې مي وې سزا خو به مي ليدل،

مسکان وويل: علي زه ډيره بخښنه غواړم باور وکه چي هيڅ په ځان پوهه نسوم چي څنګه بيده سوم او ستا پر اوږه مي سر کښيښنوی،

علي وويل: نه نه تا خو ماته سزا راکول د تير ماښام په توندو خبرو،

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: داسي نه ده علي زه ستاسو په خبرو نه يم خپه سوې،

علي وويل: ډير ښه چي نه يي خپه سوې دا راته ووايه چي اوس دي صيحت څنګه دی؟

مسکان وويل:اوس ډيره ښه يم،

علي وويل: د خدای ﷻ مهرباني ده راځه زه به دي تر اطاقه ورسوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس مسکان ته ونیوی تر څو مسکان يي لاس ونيسې او ولاړه سي کله چي مسکان د علي لاس ونيوی نو څو شيبې ډيره حيرانه وه او د علي لاس ورته ډير اشنا معلوم سو،

علي وويل: څه وسول؟

مسکان تر څو شيبو وروسته وويل: هيڅ نه،

وروسته مسکان د علي سره روانه سول مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي خپل اطاق ته ولاړی کله چي د سهار د ناشتې وخت سو نو خدمتګار سلطان د علي د اطاق دروازه ور وټکول او ويويل: علي صاحب خان صاحب وايي چي ناشتې ته راسه،

علي وويل: سمده ته درځه زه پسي درځم،

تر څو شيبو وروسته علي د ناشتې و ميز ته راغلی تر روغبړ وروسته اشرف خان وويل: علي مسکان راته وويل چي ته د کمپنۍ د کارو په خاطر ټوله شپه ويښ وې،

علي وويل: څه مهم پلانونه وه خان صاحب چي بايد ژر مي سرته رسولي وای،

اشرف خان وويل: علي ماته کمپنۍ ستا تر صيحت نه ده مهمه که مي بيا د کمپنۍ په کارو کي د شپې تر ناوخته ويښ وليدلي نو ډير به درڅخه خپه سم،،

علي وويل: نه خان صاحب د تيري شپې کار يي يو څه زيات وو نو ځکه ورته ويښ وم نور يي زيات کار نه دی پاته هغه د ورځې ان شاءالله سرته رسيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: په کومه کمپنۍ کي چي مشر په خپل دفتر کي حاضر نه وي د هغې کمپنۍ کارونه او پرمختګ تر ډېره حده سُست او کمزوري وي خو په هره کمپنۍ کي چي ستا په رکم کارکونکی وي نو په هغه کمپنۍ کي د مشر حضور یا نه حضور هیڅ فرق نکوي او نه هم پر کمپنۍ کوم تاثیر اچوي،

علي وویل: نه نه خان صاحب زه خو صرف خپل مسؤلیت ادا کوم تر نورو زیات کار ما هم نه دی کړی،

اشرف خان وویل: علي د کومي ورځي چي ته زما کمپنۍ ته راغلی یي نو زما کمپنۍ یو مخ پر ګټه رواني دي،

نیرجلاء وویل: نو چي دومره زیاته ګټه یي در رسولي ده معاش هم یو څه زیات ورکوي که نه؟

اشرف خان موسکی سو بیا یي وویل: هغسې خو چي علي ووایي ټوله تر قربان دي معاش خو چي هر څومره زیات وي بیا هم لږ وي زه خو علي ته په هره ګټه کي نیمایي برخه ورکوم خو علي سرزورې کوي او هیڅ نه غواړي،

نیرجلاء علي ته وویل: ولي علي آیا ته پیسو ته ضرورت نلري ته به هم سبا خپل ژوند جوړوې ښځه او کوچنیان به دي وي ته که څه ته ضرورت نلري هغوی خو بیا ضروریات لري نو،

علي وویل: ستاسو خبره صحي ده خاله خو اوس وخت کي کمپنۍ کار او پیسو ته ضرورت لري زما کوچنیان او ښځه به څو کاله وروسته راځي او پیسو ته به یي ضرورت پیدا کیږي خو د کمپنۍ پیسو ته اوس اړتیا ده که یي همداسي پریږدو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي په لږو پيسو جوړيږي او پرمختګ کوي څو کاله وروسته به پنځه چنده زياتي پيسې په جوړيدو وغواړي،

اشرف خان وويل: آفرين علي که څه هم په عمر کم يي خو خبري او تجربې د ډير پوخ عمره او پوهو خلکو کوې کمپنيو ولا په داسي ځوانانو پسي په آسمان کي ګوري خو ماته خدای پر مځکه راکی،

اشرف خان او علي تر څه خبرو وروسته دفتر ته ولاړل او هلته يي پر څو نوي موضوعاتو د کارکونکو سره خبري وکړي اشرف خان پوهيدی چي علي دده کمپنۍ ته ډير پرمختګ ورکولای سي نو ځکه يي هره مشوره د علي سره کول او د کمپنۍ ټولي چاري يي علي ته وسپارلې علي به د کمپنۍ د کارو تر څنګ د کليوالو سره هم هر اړخيزي مرستې او کمکونه کول د کلي پر خلکو علي ډير ګران وو او ډيري دعاوي به يي ورته کولي علي د اشرف خان په کمپنۍ کي تر څو مياشتو سختو کارو وروسته يو ورځ د اشرف خان مخته ته د کمپنۍ ټول مهم اسناد کښيښول او اشرف خان ته يي په کمپيوټر کي د کمپنۍ د پرمختګ د ګراف د اېښولو سره وويل: دا دی خان صاحب ستاسو کمپنۍ اوس په داسي مقام کي ده چي تر کلونو کلونو پوري به هيڅ تاوان ونهويني او په دي کلونو کي به خاص په ګټه کي روانې وي څوک به يي سيال نسي پيدا،

کله چي د مسکان کيسه تر دي ځايه را ورسيدل نو د مسکان اواز د ژړا پخير سو او بيا يي وويل: کاش چي د کمپنۍ کارونو کلونه کلونه نور هم وخت نيولی وای،

(c) ketabton.com: The Digital Library

روحيلې وويل: ولي؟ چي د کمپنۍ کارونه خلاص سول نو بيا څه وسول؟

مسکان وويل: همدا زموږ د جدايۍ سبب سو ځکه د هغه هدف يوازې زموږ او د نورو خلکو سره کمک کول وه،

روحيلې وويل: تاسو څنګه جدا سواست ايا تا د هغه سره مينه کول؟

مسکان وويل: هو ما د علي سره ډيره مينه کول،

روحيلې وويل: آيا علي هم ستا سره مينه کول؟

مسکان وويل: کيداى سي،

روحيلې وويل: کيداى سي بيا څنګه؟ آيا هغه تاته يا تا و هغه ته د مينې اظهار نه دی کړی؟

مسکان بيا په کيسې شروع وکړه او ويويل: کله چي علي او پلار مي د کمپنۍ د کارو څخه فارغه سول نو تر څو ورځو وروسته مي والدين سره کښينستل پلار مي مور ته وويل: ښځې فکر کوم د مسکان په زړه کي د علي د پاره مينه پيدا سويده خو علي فکر نکوم چي د مسکان سره د مينې پلان دي ولري څه کوو ايا د علي سره دا خبره شريکوو که څنګه؟

نيرجلاء وويل: نه پوهيږم خو شايد د علي په زړه کي هم مسکان ځاى ولري هغه به په دي خاطر مسکان ته يا موږ ته نسي ويلاى چي داسي نه موږ يي بده وګڼو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: شاید همداسي خبره وي نو راسه نور به وخت د لاسه نه ورکوو لومړی به خبره د مسکان لور سره شریکه کو چي آیا مور ورته ووایو علي ته که ته پخپله ورته وایي،

نیرجلاء وویل: صحي دی نو راځه چي ورته ووایو،

نیرجلاء او اشرف خان دواړه د مسکان اطاق ته ورغلل اشرف خان مسکان ته وویل: مسکان چي یو پوښتنه درڅخه وکم صحي جواب یي راکوې؟

مسکان وویل: هو بابا ولي نه،

اشرف خان وویل: آیا ته د علي سره مینه کوې او غواړي چي واده ور سره وکي؟

مسکان ددي خبري په اوریدو موسکی سوه تر څو شیبو وروسته یي وویل: هو بابا،

اشرف خان وویل: آیا تا او علي ددي په اړه خبري کړیدي؟

مسکان وویل: نه بابا او علي داسي نه معلومیږي چي زما سره دي مینه ولري،

اشرف خان وویل: مور دي ویل شاید هغه په دي خاطر تاته یا مور ته نه وایي چي داسي نه مور یي بده وګڼو زمور نیت دی چي نن مور یا ته خپله ورته ووایي زه وایم تر مور ته ښه یي چي خپله ورته ووایي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده بابا اوس ناوخته دی سهار به ورته ووایم اوس چي علي راسي شاید ستړی وي ښه دی چي استراحت وکي بیا به پر کراره ورته ووایم سبا ته،

اشرف خان وویل: سمده لورې خو سباته حتماً ورته ووایه علي ډیر ښه هلک دی داسي هلک به بیا ته هیڅکله نکي پیدا،

مسکان وویل: بلکل بابا علي ښه هلک دی هغه به تل ما خوشحاله وساتي،

تر څه نور بحث وروسته نیرجلاء او اشرف خان خپل اطاق ته ولاړل او بیده سول خو مسکان د علي په انتظار وه خو علي تر ډیره وخته نه راغلی څو شیبې وروسته د مانۍ دروازه خلاصه سول کله چي مسکان ورته وکتل نو سلطان وو، مسکان دباندي ووتل او د سلطان څخه یي پوښتنه وکړه: سلطانه مازدیګر تا او علي یو ځای سره ولاړاست اوه؟

سلطان وویل: هو اغلې،

مسکان وویل: نو علي څه سو؟

سلطان وویل: په دا څو ورځو کي د باران اټکل سویدی علي د کلیوالو سره په ویالو جوړولو اخته وو ماته یي ویل چي ته ولاړ سه زه بیا ناوخته درځم کلا ته،

مسکان وویل: ته دا ستا څراغ راکه ماته،

سلطان وویل: څه کوې اغلې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: زه هم د کلیوالو سره مرسته کوم اخیر زما هم کلیوال دي،

سلطان وویل: اغلې شپه ده زه هم در سره ځم،

مسکان وویل: نه نه ته ورسه استراحت وکه زه یوازې ورځم،

سلطان ځراغ ورکی او مسکان د نارنج کلا څخه ووتل مسکان غوښتل علي ته ځان ور نیږدې کي او د هغه سره د باندار موقع پیدا کي او علي ته د مینې احساس ورکي نو ځکه یوازې او په شپه په علي پسي ورغلل، مسکان تر څه مزل وروسته علي او کلیوالو ته ور نیږدې سول، علي د کلیوالو سره په کار مصروفه وو او کلیوالو ته یې د مځکو او ویالو پلانونه ور جوړول چي سترګي یې د مسکان پر ځراغ وبریښیدلي کله چي یې ورته وکتل نو ویلیدل چي مسکان ده، علي کلیوالو ته د کار کولو وویل او خپله د مسکان پر خوا ور روان سو کله چي دواړه سره مخ سول نو علي وویل: دلته څه کوې په دا شپه؟

مسکان وویل: ته څه کوې؟

علي په غوسه وویل: ما ستا څخه پوښتنه وکړه،

مسکان وویل: په غوسه کیږې ولې؟

علي وویل: نو دا وخت دی چي ته دباندې راوځې دا که په تا یو څه سوې وای،

مسکان وویل: ته خو یې نو تا به ژغورلې وای،

علي وویل: مسکان دا وخت د ټوکو نه دی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: پر لارې چې را روانه وم نو څو ډبرې مې پلاس کې نیولې وې،

علي موسکی سو او بیا یې وویل: لیونۍ!! فکر کوم دومره زیاته به بیریدلي هم که هر څوک په مخ در رغلی وای بس مړ کوی به دي،

مسکان په خندا سول او ویویول: هو نو،

بیا علي وویل: زما سره راځه لږ کار پاته دی چي دا وکم بیا به ولاړ سو،

مسکان وویل: سمده علي،

علي بیا د کلیوالو سره په کارو مصروفه سو او مسکان یو اړخ ته د نورو ښځو سره کښینستل خو فکر یې ټوله په علي کي وو مسکان علي ته کتل او د هغه په لیدو به ډیره خوشحاله کیدل او موسکۍ کیدل به علي به هم کله کله مسکان ته کتل او موسکی کیدی به تر څو شیبو وروسته عالي د کلیوالو څخه رخصت واخیستی او د مسکان پر طرف ور روان سو کله چي مسکان ته ور ورسیدی نو هغې ته یي وویل: اغلې مسکان شهزادګۍ ځو؟

موسکان موسکۍ سوه بیا یي د کلیوالې ښځو څخه رخصت واخیستی او د علي سره روانه سول تر څه تګ وروسته علي مسکان ته وویل: مسکان تابه تر کوره ورسوم زه یو میلمستیا ته خبر یم د ملګرو باندار دی هلته ځم هغوی به ماته په تمه یي،

مسکان وویل: زه هم ستا سره ځم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: یا ته زما سره نسي تللای ستا او د هغو ډيره سره ليري ده،

مسکان وويل: ولي هغه پيريان دي که ارواحونه چي زما ور سره ليري ده،

علي وويل: مسکان هغه ځای ليري هم دی او هلته به ستا هيڅ طبعيت نه وي سم،

مسکان وويل: علي ته پوهيږي چي زه کله ضد ونيسم بيا مي هيڅوک نسي ځني اړولای ما درته وويل چي ځم در سره نو ځم،

علي څو شيبې مسکان ته کتل او بيا يي وويل: سمده خو په يوه شرط،

مسکان وويل: کم شرط ښه وايه زما قبول دی،

علي وويل: وروسته يي درته وايم،

څه ليري د يو کليوال موټر را روان وو علي د دريدو ورته وويل کله چي هغه ودريدی نو د عاقِلې خاوند پهلوان وو چي کورته روان وو تر روغبړ وروسته علي ورته وويل: پهلوانه ستا موټر مي داسي د دوو درو ساعتو لپاره پکار دی،

د عاقِلې خاوند د موټره راکښته سو او علي ته يي وويل: دا دی علي وروره تر هره وخته چي يي بيايي ستا په خدمت کي دی،

علي د عاقِلې د خاوند څخه مننه وکړه او بيا يي مسکان ته وويل: راځه کښينه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان په موټر کي کښېنستل او روان سول مسکان علي ته وويل: خو د بابا موټران په کور کي ولاړ وه په هغو کی به مو يو را روان کړی وای،

علي وويل: اوس شپه ده د موټر په ړڼا به د کورنی ټول غړي بدخابه سوی وای او ستا مور او پلار هم نو بيابه يي زما سره هم نه وای پری ايښي چي تللې وای،

مسکان وويل: دا خو ولا ښه فکر دی،

تر څو شيبو وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته يي وويل: شرط اوس درته وايم،

مسکان وويل: مهرباني،

علي وويل: مخ دي وګرځوه،

مسکان خپل مخ وګرځوی علي يو ټوکر د مسکان پر سترګو ور وتړی، مسکان حيرانه سول ويويل: علي دا څه کوې؟

علي وويل: پوښتنه نه تا ويلي وه چي شرط زما قبول دی اوس تر هغه وخته سترګو ته لاس مه ور وړه او مه يي خلاصوه تر څو چي زه درته ونه وايم،

مسکان وويل: سمده خو لږ ژر راته ووايه،

علي وويل: سمده،

تر څه مزل وروسته علي موټر ودروی او مسکان ته يي وويل: ګوره سترګي مه خلاصوه،

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان وویل: سمده،

علي د موټره کښته سو او د مسکان دروازه یي خلاصه کړل او مسکان یي د موټر څخه راکښته کړل بیا یي روانه کړل مسکان څه ناڅه ږغونه اوریدل وروسته داسي معلومه سوه ورته چي د خلکو بانډار او میلمستیا ته یي راورسیدل کله چي دواړه را ورسیدل نو د میلمستیا میلمانه ټول چپ سول او حیران حیران یي علي او مسکان ته کتل د مسکان سترګي لا هم پټې وې بیا علي پر خپلو شونډو ګوته ونیول ملګرو ته یي د چوپ کیدو اشاره وکړه هغوی ټول چوپ سول وروسته علي د مسکان د سترګو څخه ټوکر لیري کی او بیا یي تر لاس ونیول او خپلو ملګرو ته یي ور نیږدي کړل، مسکان ته هغوی څه بل ډول ور معلوم سول په هغوی کي څو ښځې او نور ټول نارینه وه او یو کوچنی هلک ور سره وو چي ډیر غمجن او زهیر معلومیدی، علي خپلو ملګرو ته وویل: ملګرو دا مسکان ده هغه ما چي یي تاسو ته په اړه ویلي وه او مسکان دا زما ملګري احمد، زبیر، شعیب، جلال، عابد، ظاهر، قدوس، اتحاد، اکرم او سهیل دي،

مسکان او د علي ملګرو روغبړ سره وکی د علي ملګري ډیر خوشحاله وه تر روغبړ وروسته علي هغه کوچنی چي ډیر غمجن وو په خپل غیږ کي راپورته کی او ورته ویویل: اوه زما عباس شهزاده ته بیا ولي داسي خپه یي؟

عباس په زهیرانه اواز وویل: علي کاکا تا زما مور نه راوستل هر واري وعده وکي خو راینولي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي حيران سو او د مسکان خواته يي وکتل بيا يي وويل: هغه زه نسم راوستلاى زويه هغه هغه لوړ رب راوستلاى سي هر څه د هغه په واک کي دي،

عباس وويل: سمده زه نور هغه ته وايم بيا تاته نه وايم،

علي وويل: سمده خو زما د خوا هم ورته ووايه چي علي کاکا واى ته پر ما ډير ګران يي،

عباس وويل: سمده علي کاکا،

ټول په ميلمستيا او بانډار بيرته مصروفه سول علي مسکان ته وويل: دا کوچنى عباس نوميدى په پنځه کلنى کي د موره څخه جلا سو ټکر يي کړى وو د موټر سره،

مسکان وويل: دده مور؟

علي وويل: يا ده کړى وو؟

مسکان وويل: نو مور يي ولي ورڅخه جلا سوه؟

علي څو شيبې چپ وو بيا هغه دوو ښځو مسکان تر لاس ونيول او د ځانو سره يي يو بغلته کښينول يوي وويل: مسکان زه فاطمه يم،

او بلي وويل: مسکان زه عايشه يم،

فاطمې وويل: مسکان ته د علي سره څنګه پيژني؟

مسکان وويل: علي زموږ په کلاء کي اوسيږي،

مسکان وويل: علي ستاسو څه کيږي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

فاطمې وويل: علي زموږ همسايه دی او دا دلته چي سره راټول سوي يو موږ ټول همسايګان يو،

مسکان وويل: اوه ډير ښه ستاسو کورونه چيري دي؟

فاطمې وويل: دلي نيږدي دي،

عايشې وويل: مسکان ته علي ورور دلته څنګه راوستلي؟

مسکان وويل: ما او علي د کليوالو سره مصروفه وو بيا علي وويل چي ته کورته ولاړه سه زه ځم د ملګرو ميلمستيا ته ما ورته وويل چي ما هم در سره بوځه خو هغه نه راوستلم بيا ما سرزورې کول اخير علي مجبوره سو رايوستلم،

عايشې وويل: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډير ديغت کړيدی موږ تر دي ځای دباندي اجازه نلرو يوازې علي ورور د دباندي تلو اجازه لري،

مسکان وويل: تاسو او دا نور ولي؟

عايشې وويل: هغه......

عايشې خبره کول چې فاطمې وويل: خير دا پريږده مسکان ته دا راته ووايه چي علي ورور خو به پر تا مين سوی نه يي،

په دي خبره درو سرو وخندل بيا مسکان وويل: ستاسو علي ورور خو ډير مغروره دی هغه به په ژوند کي پر هيچا نسي مين،

په دي خبره بيا درو سرو وخندل فاطمې وويل: يا داسي نه ده چي علي ورور مغروره دی هغه صرف هغه کارونو ته فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي چې نورو ته يي ګټه رسيږي علي د ځان لپاره هيڅ نکوي او نه يي هم کولای سي،

مسکان موسکۍ سوه بيا يي وويل: مينه خو بايد وکي که نه نو همداسي د خلکو په کارو کي به سپين ږيرى سى او واده به ونکي،

عايشې وويل: علي ورور ډير ښه هلک دى هغه تل موږ پخپلو خبرو خوشحاله ساتي علي زموږ لپاره الله پاک د جنت يو نعمت ګرځولی دی خو هغه زيات وخت دباندي تيروي د خلکو سره په مرستو موږ ته بس يوه ورځ راباسي همدا نن ورځ،

مسکان وويل: د علي کورنۍ چيري ده؟

فاطمې وويل: زموږ د ټولو کورنۍ دلته نه اوسيږي هغوى بس زموږ ديدن ته کله کله راځي د علي مور او ورور هم په اوونۍ کي يو ځلي راځي،

مسکان وويل: تاسو لکه چي محصلين ياست؟

فاطمې وويل: هو بس همداسي يي وبوله،

تر څو ساعتو باندار وروسته علي د مسکان پر طرف را روان سو او مسکان ته يي وويل: اغلې مسکان شپه ناوخته ده ځو نه نور؟

مسکان وويل: د عايشې او فاطمې څخه مي زړه نه غواړي چي ولاړه سم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: درځه نور که دي مور او پلار راکښینستلي وه نو هغوی به ډیر زیات پریشانه سي چي ته چیري یې نو باید د هغوی تر راکښینستو مخکې ځان ورسوو،

مسکان وویل: سمده،

علي وویل: ته د دوی سره خدای په امانی وکه او زه به د هغه نورو ملګرو سره،

عایشې او فاطمې په زهیرانه لهجه مسکان ته وویل: مسکان کله کله راځه موږ ډیر دیغت کړیدی پام به مو په بله وي در سره،

مسکان ورته وویل: سمده وعده کوم چي حتماً به راځم،

عایشې وویل: مسکان ډیره بخښنه غواړو زموږ سره داسي څه نسته چي تاته یي په تحفه کي درکو که نه میلمه خالي لاس پریښودل موږ ته هیڅ خوند نه راکوي،

مسکان وویل: نه نه ماته ستاسو باندار تر هر ډول تحفې ښه خوند راکی خو ما وبخښی چي تاسو ته مي تحفه نه راوړل ځکه چې علي داسی وخت راته وویل چي شپه وه او کور ته یي پري ایښي هم نه یم،

عایشې او فاطمې وویل: موږ هم ستا سره په باندار ډیر خوشحاله سولو،

څو شیبې وروسته علي بیا راغلی او مسکان ته یي وویل: اغلې مسکان که دي باندار خلاص سوی وي ځو؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

موسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: هو درځه ستا خو ډیر تلوار دی،

مسکان فاطمې او عایشې ته تر غاړې سوه او خدای په امانۍ یي سره واخیستی وروسته علي وویل: مسکان ودریږه،

کله چي مسکان ودریدل نو علي بیا د مسکان پر سترګو ټوکر ور وتړی مسکان وویل: علي دا څه کوې بس ده نور،

علي وویل: مسکان زه موټر ډیر تیز چلوم بیا بیریږي چي داسي ونه کم،

مسکان وویل: آځه سمده چي ځنګه ستا خوښه وي اوس نو زه څه درته ووایم،

کله چي مسکان او علي موټر ته پورته سول او د کور پر طرف روان سول نو مسکان وویل: علي باور وکه نن مي د فاطمې او عایشې سره ډیر سات تیر سو کاش یو څه وخت نور هم ور سره پاته سوې وای،

علي وویل: خیر که الله کول نو بیابه ورته راسو بیا ښه ډیر بانډار ور سره وکه،

د علي او مسکان تر منځ څو شیبې بانډار روان وو وروسته مسکان ته خوب ورغلی او بیده سول د موټر په ښوریدو سره مسکان د علي پر اوږه ولګیدل او هلته یي سر د علي پر اوږه کښیښوی کله چي علي ورته وکتل نو موسکی سو او د موسکان پر مخ یي لاس تیر کی، تر څو شیبو وروسته کور راورسیدی

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي خپل لاس د مسکان پر مخ ور کښیښوی او مسکان یي وښوروول او ویویل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان وویل: ها،

علي وویل: کښینه کور راورسیدی،

مسکان لا هم د خوبه وه د سترګو یي ټوکر ایسته کی او بیا یي پخپلو دواړو لاسو د علي لاس ونیوی او بیا بیده سول علي وویل: مسکان؟ مسکان؟

مسکان بیا سره وښوریدل او ویویل: څه دي؟

علي موسکۍ سو او ویویل: موسکان کور راورسیدی درځه پخپل اطاق کي بیده سه،

مسکان وویل: یا زه دلته بیدیږم،

علي وویل: که دي د کورنۍ غړو په داسي حال کي ولیدلي نو ستا او زما د صیحت لپاره به ښه نه وي،

مسکان موسکۍ سوه او د علي د اوږې څخه یي سر پورته کی او ویویل: ځه بیابه ورته ووایم چي ډیر زیات خوب راباندي غالبه سوی وو،

علي موسکی سو بیا یي وویل: تاته لکه چي تر کټ زما پر اوږه ښه خوب درځي که څنګه چي زما اوږه ووینې بس پر بیده سي،

مسکان موسکۍ سوه بیا یي وویل: زه خو بیده یم په ځان نه یم خبره شاید ته مي خپله خپل پر اوږه زما سر را کښیږدي د موقع څخه استفاده کوې،

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي وويل: ښه ښه اوس دي پر ما تاوان کړه خیر که دي بل وار سر زما پر اوږه کښېښوی نو لیري دي غورځوم،

مسکان وویل: اله ته داسي ظالم يي؟

علي وويل: هو نو هم سر زما پر اوږه کښېږدي او هم وايي چي ته يي خپلي اوږي باندي کښېږدي،

مسکان وويل: اځه سمده زه ملامته یم،

علي وويل: یا یا زه ملامت یم،

مسکان وويل: آځه سمده ته ملامت يي،

مسکان او علي دواړه په خندا سول سره او بیا د موټره راکښته سول علي وويل: زه به د پهلوان موټر ور ولم،

مسکان څو شیبې لاندي کتل بیا يي وويل: علي زه غواړم سبا سهار تاته یو خبره وکم،

علي وويل: سمده تر اوسه سبا سهار ته ډیر وخت پاته دی ته ورسه خوب وکه او زه به د پهلوان موټر وروړم،

وروسته دواړو خدای په آمانی سره واخیستی مسکان خپل اطاق ته ولاړل او علي د پهلوان موټر ور وستی،

کله چي سهار سو نو مسکان ډیره په خوشحالۍ راکښېنستل ژر ژر يي حمام وکی او ځان يي تیار کی او د ناشتې میز ته د کورنۍ د نورو غړو سره کښېنستل چي علي هم ناست وو تر څو شیبو وروسته علي دباندي ووتی غوښتل يي چي ولاړ سي خو مسکان ور پسي ولاړه سوه مور او پلار يي پوه سول چي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان علي ته د تیر ماښام د موضوع په اړه وایي نو ډیر خوشحاله سول کله چي مسکان په علي پسي ور ووتل نو علي په پارک کي روان وو چي مسکان د شاه لخوا ږغ ور پسي وکی کله چي علي ودریدی نو مسکان په شرمانه ډول ورته وویل: علي هغه ماښام ما تاته وویل چي زه غواړم تاته سبا سهار یو خبره وکم،

علي وویل: د کلیوالو تر منځ څه جنجال دی زه به یو وار هلته ژر ځان ور ورسوم چي راغلم بیابه راته ووایي،

مسکان وویل: سمده،

علي ځو شیبې د مسکان سترګو ته کتل مسکان ته داسي ور معلومه سوه چي علي ډیر خپه دی بیا یي فکر وکی چي شاید د کلیوالو په خاطر خپه وي بیا علي په زهیرانه اواز مسکان ته وویل: مسکان د الله په امان،

مسکان په موسکا ورته وویل: الله دي مل سه علي،

علي مخ د مسکان طرف ته کړی وو او د شا پر طرف روان وو بیا یو دم وګرځیدی او ولاړی،

کله چي مسکان کیسه تر دي ځایه را ورسول نو تر سترګو یي اوښکي روانې سوې روحیلې او د هغې کلیوالو ته یي وویل: په هغه ورځ علي ولاړی خو بیا هیڅکله نه راغلی،

ټول ډیر حیران سول بیا روحیلې وویل: څه؟ خو ولي؟،

مسکان وویل: ځکه چي هغه نه غوښتل موږ ته منفي جواب راکي هغه زموږ سره نسوای پاته کیدلای نو ځکه یي زما د

(c) ketabton.com: The Digital Library

میني جواب هم نسوای راکولای ځکه که هغه موږ ته منفي جواب راکړی وای نو زما او زما د مور او پلار زړونه به مات سوي وای هغه دا نه غوښتل چي زموږ زړونه رامات کي،

روحیلې وویل: نو علي ستا مینه ولي نه کړل قبوله آیا هغه ستا سره مینه نکول؟

مسکان وویل: علي زما سره مینه کول ځکه کله چي هغه تلي نو ډیر خپه وو هغه ځکه ماته تر شا بیا ونه کتل ځکه چي نه یي غوښتل خپلي اوښکې په ما وویني هغه زما سره ډیره مینه کول خو هغه مجبوره وو چي داسي وکي،

روحیلې وویل: څنګه مجبوره د هغه څه مجبورتیا وه؟

مسکان تر څو شیبو پوري چوپ پاته وه کلیوالو او روحیلې ټولو سترګې مسکان ته نیولي وې بیا مسکان وویل: ځکه چي علي انسان نه وو هغه ارواح وه،

په دي سره روحیله او ټول کلیوال ډیر حیران سول او غالمغال جوړ سو او یو د بله یي سره ویل چي دا څه وایي دا څه وایي بیا روحیلې وپوښتل: دا څه وایي؟

مسکان وویل: هو علي ارواح وه،

روحیله نور هم حیرانه سول بیا یي وویل: ته څنګه پوه سوې؟

مسکان تر څو شیبو وروسته وویل: کله چي علي ولاړی نو والدین او زه هغه ته په تمه وو چي کله راسي نو زه به د مینې ورته ووایم او والدین به زموږ د واده ورته ووایي موږ ورته په انتظار وو خو ماښام سو او علي نه راغلی ما ټوله شپه هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته کتل خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي سهار نو ټول کورنۍ مو ډيره پريشانه وه چي علي څه سو خو بيا هم ورته په انتظار وو چي شايد نن راسي تيره ورځ ممکين يو ځای مصروفه سوی وي خو علي نن هم نه راغلی پلار مي په کمپنۍ کي پوښتنه وکړه خو هغو ويل چي دلته هم دا دوې ورځې کيږي نه دی راغلی موږ علي ته څو ورځې انتظار وکی خو د علي هيڅ درک نسو معلوم کله چي يوه اوونۍ تيره سوه نو پلار مي وويل: داسي نه علي کومه پيښه کړي وي موږ بايد د هغه کور ته ورسو خو کور يي هم نه دی رامعلوم،

نيرجلاء وويل: ماته رامعلوم دی کله چي علي په اولو ورځو کي زموږ کره راغلی وو نو ما پوښتنه ځني وکړه چي ستاسو کور چيري دی هغه راته وويل: چي د انجينرۍ د پوهنتون پر سړک دی هلته به يي پوښتنه وکو ان شاءالله پيدا به يي کو،

اشرف خان وويل: درځی نو چي ورسو،

کله چي اشرف خان او کورنۍ يي په علي پسي روانيدل نو په دي وخت کي د اشرف خان په کلاء کليوال راننوتل او د اشرف خان مخته راغلل بيا يي وويل: خان صاحب موږ خبر سوي يو چي علي نادرکه دی؟

اشرف خان وويل: هو دا يوه اوونۍ کيږي چي نه دی راغلی،

کليوالو کي يو مشر وويل: خان صاحب داسي نه چي سردار خان يو څه په کړي وي که داسي وي موږ د سر په سودا علي د هغه څخه ژغورو علي چي څه زموږ سره کړيدي موږ د هغه ښه هيڅکله نه هيروو،

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشرف خان وویل: نه پوهیږم شاید هغه څه کړي وي،

کله چي اشرف خان دا وویل چي شاید سردار خان څه کړي وي نو په دي وخت کي شاته ږغ سو: یا خان صاحب،

کله چي کلیوالو او اشرف خان ورته وکتل نو ویلیدل چي سردار خان وو کله چي دوي ته رانیږدي سو نو تر سلام وروسته یي وویل: ما د علي سره هیڅ نه دي کړي زه خپله دلته د علي د پوښتني لپاره راغلم چي درک یي معلوم کم علي یوه اونۍ مخکي شاید هغه ورځ وه چي دی بیا نه راغلی دلته په هغه ورځ پر کومو کسانو چي ما خپل کور او مځکې ګرو کړي وې د پیسو د نه ورکړي په سبب هغو موږ په زوره د کوره وایستلو زه ورونه مي او ښځه و زوی مي پر سړک ناست وو چي علي راغلی او راته ویویل: خان صاحب څه پیښه ده؟

ما ورته وویل: علي زویه موږ تباه سوو د سرپناه ځای لا نلرو هغو کسانو چي ما کور او مځکې پر ګرو کړي وي موږ یي د پیسو د نه ورکړي په سبب د کوره وایستلو،

بیا سردار خان وویل: د علي زړه ډیر نرم او ډیر مینه ناک وو کله چي هغه زما مظلومیت او زما د زوی او کورنۍ سخت حالت ولیدی د هغه پر موږ ډیر زړه وسوځیدی بیا یي څو ورقې راکړي او په مسکا یي راته وویل: خان صاحب دا واخله ستا د کور او مځکو قبالې ما غوښتل تاسو سمې لارې ته راسی دا جنګ او دوښمنۍ پریږدی په مینه ژوند وکی دا دی اوس تاسو سم سوي یاست نو هیله کوم بیا هغه زاړه وخت ته مه ځی او یو حلال کاروبار شروع کی،

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا سردار خان وویل: علي ماته زما د کور او مځکو قبالې راکړې او بخښنه يي راڅخه وغوښتل زه يي په غيږ کي ونيولم او ولاړی زه په دي خاطر راغلم چي د ښه ژوند لپاره د هغه څخه مننه او د هغه د صيحت پوښتنه وکم خو کله چي ستاسو کلي ته راغلم نو دباندي ټول کليوال ډير خوابدي وه ما چي پوښتنه وکړه دوی ويل چي علي نادرکه دی علي زما د زوی پخير دی باور وکی چي تر زوی هم اوس راباندي ګران دی زه به هغه ته ولي تاوان ور رسوم،

اشرف خان وويل: مور په علي پسي ډير پريشانه يو نو ځکه ما او کورنۍ مي غوښتل د علي د درک معلومولو لپاره د هغه کورته ورسو خو تاسو وينم چي تاسو هم په علي پسي ډير خوابدي ياست نو بيا راځی چي ټول ورسو،

وروسته ټول د علي د درک معلومولو لپاره د هغه د کور په نيت روان سول کله چي ښار او د انجينرۍ پوهنتون ته ورسيدل نو پوښتنه پر پوښتنه يي د علي کور پيدا کی کله چي يي د علي د کور دروازه ور وټکول نو تر څو شيبو وروسته د علي ورور دروازه خلاصه کړل او د کليوالو او اشرف خان په ليدو حيران سو بيا يي تر روغبړ وروسته وويل: خيريت دی؟

اشرف خان ورته وويل: مور د علي د پوښتنې لپاره راغلي يو،

د علي ورور تر څو شيبو وروسته دوی ته د کور ته ورتلو وويل کله چي ټول کښينستل او چای يي راوړلي، د مسکان سترګي پر يو ديوال ومښتلي چي د علي عکس پر ځړيدی مسکان د هغه په ليدو موسکۍ سوه بيا نو تر روغبړ وروسته اشرف خان وويل: علي دا څو مياشتې کيږي زمور سره ميلمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو د هغه په راتلو زموږ ژوند یو بل ډول تغیر وکی موږ په هره برخه کي پرمختګونه وکړل د کلونو کلونو دوښمنۍ مو په دوستۍ بدلي سوې علي نه یوازې زموږ ژوند ته تغیر ورکي ترڅنګ یي د ټولو کلیوالو مرسته هم کول او زموږ د ټولو زړونه یي خپل کړي وه کلیوال د علي سره تر حد زیاته مینه کوي خو دا څو ورځې کیږي علي نادرکه سویدی موږ او ټول کلیوال ډیر پسي پریشانه یو چي علي داسي نابېره څه سو؟

د علي ورور تر څو شیبو وروسته موسکی سو او بیا یي وویل: رښتیا هم زما ورور ډیر خدمتګار ځوان وو او د هر چا سره به یي په ورین تندې کمک کوی د هغه سره ټولو مینه کول هغه پر ټولو ډیر ګران وو؟

اشرف خان حیران سو بیا یي وویل: وو بیا څه معنا؟

د علي ورور سر کښته کی او تر څو شیبو وروسته یي په اوښکو ډکو سترګو وویل: علي دا څو کلونه کیږي چي مړ سوی دی،

په دي سره د ټولو بدنونه په ریږد سول سردار خان په حیرانتیا وویل: څه علي مړ سویدی؟

د علي ورور وویل: هو علي مړ سویدی،

اشرف خان وویل: هغه زموږ په کلاء کي چي اوسیدی نو هغه څوک وو؟

د علي ورور وویل: هغه د علي ارواح ده،

د مسکان او ټولو کلیوالو تر سترګو اوښکې روانې سوې او ټول ډیر ګنګ سول بیا د علي ورور وویل: د علي ارواح نه یوازې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستاسو سره کمک کوی بلکي د کمي ورځې راهیسې چي هغه مړ سویدی د هغه ارواح د ډیرو خلکو سره کمک کوي اول سر کي ما نه منل چي د هغه ارواح دي وجود لري خو د ډیرو خلکو تر راتګ وروسته چي د علي په اړه به یي پوښتنې کولي بیا مي ومنل چي د هغه ارواح وجود لري،

تر څه ژړاوو و خبرو وروسته اشرف خان د علي ورور ته په ژړا وویل: د علي قبر چیري دی موږ غواړو د هغه قبر ته ورسو؟

د علي ورور وویل: نن زه زیات مصروف یم سبا د پنځه نۍ او د زیارت ورځ ده سبا به ورسو،

ټولو ور سره ومنل کله چي د علي د کوره کلیوال او مسکان را روان سول نو ټول په فکرو کي غرق وه هر یوه به د علي سره خپل تیر یادونه پیادول ځني ځني کلیوال به د علي په کړونو موسکي سول کله چي مسکان کور ته را ورسیدل نو سیده خپل اطاق ته ولاړل او هلته یي پر کټ ځان وغورځوی او ډیر یي وژړل تر ډیري ژړا وروسته مسکان داسي احساس وکی چي ددي پر سر یو چا لاس ور کښیښوی په دي سره مسکان د کټه پورته سول او شاوخوا یي وکتل بیا یي په ژړا وویل: علي ته دلي یي؟ زه پوهیږم چي ته دلي یي هیله کوم زما سره خبري وکه علي هیله کوم ما غوښتل ډیر څه درتهووایم بیا مسکان کلیوالو ته وویل: کله چي زما تر سترګو اوښکي روانې سوې نو زما د کوټې دروازه خلاصه سول داسي معلومه سوه چي علي ولاړی ځکه چي هغه زما په سترګو کي اوښکي نسوای ځغملای او پوهیږم چي هغه به د مجبوریته زما سره نسوای

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدلای یا په دي خاطر چي ما به پر هغه ډیر تینګار کړی وای چي پاته سوی وای علي ولاړی او بیا موږ ونه لیدی،

سبا ته مسکان والدین یي او نوره کورنۍ یي د علي د ورور سره د هدیرو پر طرف روان سول کله چي د علي قبر ته ور ورسیدل نو د ټولو سترګې د قبر د شناختې پر ډبرې ولګیدي چي پر لیکل سوې وه شهید علي......، اشرف خان د علي د قبر تر څنګ کښېنستی او بي اختیاره په ژړا سو د علي ورور اشرف خان تر څنګ ونیوی او ورته ویویل: خان صاحب ستا د ژړا په لیدو به علي ډیر زهیر سي مه ژاړه د علي لپاره،

خو د اشرف خان او نورې کورنۍ تر سترګو اوښکې د اوبو په شان بهیدلي د مسکان ژړا د ډیره غمه ورکه وه د بدن حرکت یي د لاسه ورکړی وو او همداسي یي د علي قبر ته کتل کله چي یي د علي خبرې راپیادیدلي نو تر سترګو یي مړې اوښکې روانې سوې دوی تر ډیره د علي قبر ته ناست وه وروسته د علي ورور وویل: خان صاحب نور به ځو نو بیابه بل وخت ورته راسو وریځ سره برابره سوه او نن د شدید باران اټکل هم سویدی،

اشرف خان د علي قبر ښکُل کی او ویویل: پر الله دي سپارم زویه،

وروسته ټول ولاړ سول او روان سول کله چي مسکان د علي د قبر څخه یو قدم مخکې واخیستی نو د یو بل قبر د شناختې پر ډبره یي سترګې ولګیدي مسکان چي په زیر ورته وکتل نو د قبر د خاوند نوم شهیده فاطمه وه او تر څنګ یي بل قبر د شهیدې عایشې په نامه وو، مسکان په دي سره ډیره حیرانه سول او پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای ودریدل کله چي يي شاوخوا وکتل نو يو کوچنی قبر يي وليدی چي پر ليکلي وه شهيد عباس چي د موټر په ټکر کي په شهادت رسيدلی دی ....مسکان نورو قبرو ته هم وکتل د هغوی خاوند هر يو شهيد احمد، شهيد زبير، شهيد شعيب، شهيد جلال، شهيد عابد، شهيد ظاهر، شهيد قدوس، شهيد اتحاد، شهيد اکرم او شهيد سهيل وه د مسکان مخ د حيرانيه تک سور سو او هغه شپه ور پياد سوه چي علي ورته ويلي وه چي زه د ملګرو باندار ته ځم چي بيا مسکان هم ور سره ولاړل هلته يي فاطمه، عايشه او د علي نور شهيدان سوې ملګري وليدل مسکان پوه سول چي په هغه شپه علي زه همدې قبريستان ته راوستلې وم او هغه چي ما ور سره ليدلي وه ټول د علي ملګري او ټول روحونه وه بيا مسکان ته د عايشې خبره ور پياد سول چي ويل يي: مسکان کله کله راځه ما او فاطمې ډير ديغت کړيدی مور تر دي ځای دباندي اجازه نلرو يوازې علي ورور د دباندي تلو اجازه لري، بيا مسکان د عايشې د قبر تر څنګ کښينستل او ويويل: حتماً راځم عايشې خور ستاسو سره مي هغه ورځ ډير سات تير سو هغه ورځ به زه هيڅ کله هيره نه کم،

بيا مسکان د کوچني عباس قبر ته ورغلل او ورته ويويل: زما کوچنی مونانی عباس جانه زه به ستا مور حتماً پيدا کوم او ورته وايم به چي ستا ديدن ته هره ورځ راسي،

کله چي مسکان د فاطمې عايشې او عباس پر قبرونو ګرځيدل نو د اشرف خان او د نورې کورنۍ پکښي فکر سو کله چي مسکان راغلل نو اشرف خان ورتهوويل: لورې د دا نورو قبرو سره دي څه کول؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسکان ورته وویل: يو شپه علي ماته وویل چي زه د ملګرو ميلمستيا ته ځم ما هغه مجبوره کی چي ما هم در سره بوځې علي زما د سر زورۍ په خاطر زه ميلمستيا ته بوتلم هلته چي زه د کوم چا سره مخ سوې وم هغوی ټول د علي پخير روحونه وه او د هغوي ټولو قبرونه مي اوس دلته وليدل،

په دي خبره سره ټول حيران سول بيا اشرف خان وويل: څه؟

مسکان وويل: هو بابا ما د هغو ټولو سره باندار وکی په هغه شپه زما د ټولو سره ډير سات تير سو هغوی ډير باادبه بااخلاقه او ښه خلک وه .

اشرف خان او کورنۍ چي يي کله د قبريستان څخه وتل نو په دي وخت کي د اشرف خان مرستيال قريشي راغلی، د هغه په ليدو ټول ډير حيران سول تر روغبړ وروسته اشرف خان قريشي ته وويل: قريشي ته دا دومره وخت چيري وې؟

قريشي وويل: د علي ورور ميلمه وم،

ټول ډير حيران سول بيا اشرف خان وويل: څنګه؟

قريشي وويل: په هغه ورځ چي زه ورک سوم په هغه ورځ ما او علي تر ډيره په دفتر کي وو بيا علي ماته وويل چي ته ولاړ سه زه يو څو شيبې وروسته درځم زه چي کله د دفتر څخه راووتم تر څه سودا وروسته مي غوښتل چي کور ته روان سم چي په دي وخت کي مي علي وليدی چي دلته د قبريستان پر طرف را روان دی زه په هغه پسي سوم چي چيري ځي څو شيبې وروسته علي قبريستان ته راننوتی زه هم پسي رالم خو چي په ټول قبريستان کي وګرځيدم نو هيڅوک مي نکړل پيدا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډیر حیران سوم خو چي کله د قبریستان څخه راوتم نو پر یو قبر مي سترګې ولګیدي چي د علي قبر وو زه پوه سوم چي علي انسان نه بلکي روح ده نو ځکه ډیر وبیریدلم او ومي غوښتل چي په تلوار راووځم او تاسو ته ووایم خو په دي وخت کي یو چا زه د شا لخوا پر اوږه ونیولم زه د ډیره وحمه بي هوښه سولم خو کله چي پر هوښ راغلم نو په یو ښایسته اطاق کي پروت وم زه حیران سوم چي کتل مي علي په موسکا اطاق ته راننوتی او زما ترخنګ کښینستی زه ډیر بیریدلم خو بیا علي راته وویل: قریشي ورورہ مه بیریږه زه تاته هیڅ زیان نه در رسوم،

کله چي زما زړه څه ارامه سو نو علي ته مي وویل: علي ته روح یي؟

علي موسکی سو او راته ویویل: هو قریشي،

ما ورته وویل: نو ته څنګه بیرته دنیا ته راغلی یي،

علي وویل: که څه هم الله د یو چا سره د کمک کولو لپاره هیچا ته اړتیا نلري خو ځني وخت چي الله د یو چا سره کمک کوي نو د یو بل بنده پلاس یي ور سره وکي په دي چي دا کمک کوونکی بنده یي د ثوابو او نیکیو څخه برخمن سي زه د الله سره او الله زما سره ډیره مینه لري نو ځکه زه الله د خپلو بنده ګانو سره د کمک لپاره راولیږلم تر څو ما تر مرګ وروسته هم د نیکیو برخمن کي په دي سره زه د خپل رب ډیر ډیر حمد وایم،

قریشي وویل: علي تا زه ولي دلته راوستلم او دا کم ځای دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

علي موسکی سو بیا یي وویل: ته به یو څو ورځې زموږ میلمه سي همدلته،

بیا زه هم هلته اوسیدلم خو درک نه راته کیدی چي دا کم ځای دی علي زما ډېر خدمت وکی په اخیره ورځ اطاق ته راغلی او ماته یي وویل: قریشي کورنۍ دي ډېره در پسي پریشانه ده ته دي نور کور ته ولاړ سه،

ما ورته وویل: سمده علي وروره،

بیا علي راغلی او زه یي په غیږ کي ونیولم او تر سترګو یي اوښکي راغلي او راته ویویل: قریشي زما به ډېر یادیږی ټوله،

ما ورته وویل: علي وروره ته زموږ سره نسي پاته کیدای؟

علي راته په ژړغوني اواز وویل: یا قریشي وروره کاش چي کولای می سوای،

بیا علي یو ټوکر په لاس کي راته ونیوی او راته ویویل: قریشي وروره؟

بیا زه ور نیږدي سوم او علي زما سترګي راپټې کړي تر څو شیبو وروسته یي پر یو چوکۍ کښینولم ډېر وخت هلته همداسي پټې سترګې ناست وم خو کله چي مي سترګي خلاصې کړي نو په دفتر کي وم،

کله چي مسکان کیسه خلاصه کړل نو د ټولو د سترګو څخه اوښکي روانې وې او د علي په فریاد کي یي ژړله ...... یو هیږی پر هغه لاره تیریدل، د هغو خوړو خوړل، د هغو شیانو سره مخ کیدل چي د یو چا یادونه ور سره تړلې وي تر مرګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم سخت حالت پر چا راولي ځني حقيقتونه د خوب په ډول رابانديې تير سي کله چي يي د لاسه ورکو نو داسي فکر کوو چي دا خوب وو که څه هم خوب يي بولو خو بيا مو هم زوروي او ژوند مو تريخوي کله چي به هر سهار راکښينستم نو زړه به مي په دي خوشحاله وو چي نن بيا ستا سره مخ کيږم کله چي به در سره مخ سوم نو هغه ورځ به د نړۍ تر ټولو خوشحالترينه شخص زه وم او په کمه ورځ چي به مي ونه ليدي هغه ورځ به ډيره سخته پر ما تيريدل خو بيا به مي زړه ته ډاډ ورکوی چي خير دی يو ورځ ده تيره به سي چي زر ډاډونه به مي زړه ته ورکړل نو بيا به مي لږ څه زړه پر ارامه سو نو ته فکر وکه چي زه دي د تل لپاره پريښولم نو زما پر زړه او روح به څه تيريږي پوهيږي ژوندی جسد پاته سوی يم د ژوند هره خوشحالي مي ستا سره تړلې وه هره ورځ به مي ستا سره د ښه ژوند کولو نوي نوي خوبونه ليدل د ځان سره به مي د ليوني پخير خبري کولي چي ها په دا شي به ته خوشحاله کيږي په هغه شي به خوشحاله کيږي پوهيږي يوازې مي ستا د خوشحالۍ لپاره هر څه ياداښتول د ځان د خوشحالۍ لپاره مي هيڅ نه دي پلان کړي او يا ياداښت کړي يوازې ستا فکر راسره وو خو تا زما ټول خوبونه او ارمانونه چي ستا سره تړلې وه د خاورو سره را خاورې کړل اوس هره ورځ په دي فکر کي يم چي څه ډول ځان ددي ژونده خلاص کم په دي فکر يم چي کله به مرګ راته راسي او کله به زه په خندا ورته ښه راغلاست ووايم د ژوند کولو لپاره الله ﷻ هر چاته د ژوند کولو لامل ورکړی وی زما د ژوند کولو لامل ته وې څومره په اسانۍ دې وويل چي نور مي هيره که ته نه پوهيږي چي ته ماته د ساه اخيستلو حيثيت لري کله چي ساه هيره کو نو ژوند د لاسه ورکوو او ته ماته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وايي چي ژوند هير كه يعني نور له دنيا ولاړ سه، د خپل زړه څخه زيات نفرط كوم چي تر دومره زياتو غمو راكولو سره سره بيا هم تا يادوي او بي حده مينه در سره كوي، مرګ ستا تر جدايۍ ډير راته اسانه وو په مرګ كي خو صرف روح له تنه وځي خو ستا په جدايۍ كي مي په بدن كي روح سوځي، كله چي به مي وليدلي او تا چي به راته وخندل نو د زړه څخه به ټول غمونه ليري سول او د ګل د غوټۍ پځير به وغوړيدم خو كله چي به راڅخه خپه سولي نو د خزان د پاڼو پځير به رژيدم او پر مځكه به له غمه غورځيـــدم، كه اول پوهيداى چي ستا جدايي دومره سخته او ستا هيرول ناممكينه دي نو ما به هيڅكله ستا سره مينه او خپلوي نه واى جوړه كړي، زياتره وايي چي دا دومره غمونه څنګه ځغمي يوه اوښكه دي هم له سترګو نه ده بهيدلي؟ ما ورته وويل چي ژاړي خو هغه څوك چي يو غم يې ليدلى وي زه خو د ډيره وخته د يار د غمو سره ژوند كوم د يار غم او جدايۍ ته د نړۍ نور غمونه هيڅ هم نه دي اوس ډير لوى لوى غمونه راته هيڅ هم نه ښكاري، مرګ هغه وخت راځي چي روح او ساه دي بي وفايي در سره وكي نه پوهيږم چي زه څنګه تر اوسه ژوندى ځني پاته يم خو په هر حال زه دي اوس هم يادوم زما اوس هم په زړه كي يي ځكه چي زه رښتينى مين وم يم او يم به نو ځكه تر هر لمانځه وروسته ستا د ښه ژوند دعاوي كوم او ځانته د دنيا څخه د تللو ځكه تر څه وخته چي ژوندى يم تابه هيره نه كم او تر هغه وخته چي تا هيره نه كم تر هغه وخته به پر كراره او خوشحاله نسم زما ياديږي كه كيداى سي نو بيرته راسه.

پاى

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليکوال نور کتابونه

- ښځه په اسلام او غرب کې
- کوډې په اسلام کې
- نفلي لمونځونه
- حيثيت ناول
- کندهار اتل ناول
- عاشقي ناول
- نارنج کلاء ناول (اوله برخه)
- زموږ نيمګړې مينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیکوال په اړه

لیکوال صاحب نیک محمد بارک د محمد عیسٰی زوی او د موسٰی جان لمسی دی چي د نن څخه ۲۲ کاله مخکې یې د کندهار په ولایت کي دې دنیا ته سترګې روښې کړې، بارک صاحب دینې زده کړي د ۵ کلنۍ څخه د خپل کلي په یو دینې مدرسه کي راپیل کړي چي د قرانکریم په قاریتوب کي یې په لنډ وخت کي لنګوټه وتړل او تر څنګ یې په علم حدیث او علم فقه کي څه ناڅه زده کړي وکړي او عصري لومړنۍ زده کړي یې په ملالۍ عالي لیسه کي شروع او په میرویس نیکه عالې لیسه کي یې پای ته ورسولې او د کانکور په امتحان کي د کندهار عمومې دولتې پوهنتون د انجیزۍ پوهنځۍ ته کامیاب سو چي تر څه وخت وروسته یې د یو لړ مشکلاتو په سبب نوموړې پوهنځۍ پریښول او په یو شخصې انستیتوت کي یې د نرسینګ په څانګه کي زده کړې راپیل کړې چي د نوموړي رشتې څخه په ۲۰۲۱ کال د سیپتمبر په میاشت کي فارغه سو، بارک صاحب اوس مهال ۲۲ کلن او مجرد دی د خوښې وړ میوه یې کیله د خوښې خواړه یې وریجې د خوښې وړ لوبه یې خپله وظیفه او د کار ترڅنګ یې د موټر او موټرسیکل مسابقه، مینه یې د

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور او وطن سره عادتونه يې ژر غوسه کيدونکی او بيرته ژر پخلا کيدونکی دی د بارک صاحب د لا برياوو په هيله.

په درنښت

صابير احمد شينواری

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library